

Cô Chủ À, Anh Yêu Em

Contents

Cô Chủ À, Anh Yêu Em	1
1. Chap1:	2
2. Chap2:	5
3. Chap3:	7
4. Chap4:	10
5. Chap5:	12
6. Chap6:	14
7. Chap7:	16
8. Chap8:	20
9. Chap9:	22
10. Chap10:	26
11. Chap11:	28
12. Chap12:	31
13. Chap13:	34
14. Chap14:	37
15. Chap15:	39
16. Chap16:	42
17. Chap17:	43
18. Chap18:	46
19. Chap19:	48
20. Chap20:thử Thách (1)	51
21. Chap21:thử Thách (2)-kết Thúc!	54
22. Ngoại Truyện(1):bắt Cóc	57
23. Ngoại Truyện(2) Cuộc Giải Cứu Vũ Và Vy	61

Cô Chủ À, Anh Yêu Em

Giới thiệu

****Giới thiệu nhân vật:***Nó-Nhật Anh Băng Băng:17t,rất xinh đẹp,dáng chuẩn hơn cả hoa hậu nhưng

1. Chap1:

****Giới thiệu nhân vật:**

*Nó-Nhật Anh Bằng Bằng:17t,rất xinh đẹp,dáng chuẩn hơn cả hoa hậu nhưng lạnh lùng,vô cảm,ghét những ai động chạm tới mình(trừ hấn),thiên tài máy tính,thích súng,các hóa chất thí nghiệm...

*Hấn-Nguyễn Minh Thiên:18t,đẹp zai,body chuẩn,hơi lạnh lùng nhưng cũng ấm áp,luôn luôn đi theo nó,thích trêu nó.

*Phạm Uyên Uyên:16t,người hầu của nhà nó,chảnh,điều,đẹp nhờ son phấn nhưng chưa bằng nó,ghét nó,thích hấn nhưng không làm gì được vì nó là tiểu thư nhiều lần hãm hại nhưng không được và bị nó phát hiện,kết quả là.....sẽ biết sau.

*Hoàng Phong:22t,cũng dạng zai đẹp,trợ lí kiêm vệ sĩ của papa nó,vui vẻ ấm áp,luôn quý nó như một người em gái và sẵn sàng hi sinh vì nó và có thể giết chết những ai dám đụng vào nó.

*Papa nó-Nhật Lâm:k rõ tuổi,ông trùm mafia vì vậy luôn luôn giam cầm để bảo vệ nó khỏi nguy hiểm của những kẻ thù muốn giết hoặc hạ gục ông.Rất yêu thương nó nhưng nó không biết vì vậy nó rất ghét ông.

*Nhật Anh Khang:18t,anh nó,đẹp zai,lạnh lùng với tất cả nhưng vui vẻ ấm áp với nó,cũng yêu thương và chiều em hết mực,giết tất cả những ai hại tới em nó và cũng là người duy nhất làm nó mỉm cười (lúc chưa có hấn),hay không ở biệt thự vì đi làm nhiệm vụ để còn thừa kế cha.

****Sẽ có một số nhân vật xuất hiện ở chap sau.Cảm ơn mọi người đã đọc và ủng hộ!= ****

Tại một bãi đất trống gần rừng...Một trận chiến nảy lửa giữa hai bang phái diễn ra quyết liệt

-Minh Thiên à!Hôm nay ngươi phải chết!!!

“Phập”Con dao trên tay người kia đâm thẳng vào sát tim hấn,dòng máu đỏ tươi tuôn ra, hấn dùng hết sức đá cho tên kia rồi chạy thật nhanh vào rừng,chạy được một đoạn khá xa hấn nhìn thấy phía trước có ánh sáng liền chạy đến nhưng vì mất quá nhiều máu vết thương lại sát tim nên hấn dần dần mất ý thức và ngất trước cổng...

Đúng lúc cha nó đi ra nhìn thấy hấn liền đi đến xem hấn còn thở hay không rồi cho người đưa hấn vào chữa trị....

1 tiếng sau khi hấn ở trong phòng phẫu thuật....

-Thưa ông chủ!Người đó đã được cứu và đã tỉnh!

-Tốt!Cho hấn đến đây!-Pa nó

-Rõ!

10 phút sau

-Ông chủ!

-Cho vào!-Pa nó

-Ông là người đã cứu tôi!-Hấn

-Đúng!-Pa nó

-Tôi là người có ơn thì phải trả!Ông cần gì tôi sẽ sẵn sàng giúp!-Hấn

-Ồ!Nói thì phải làm được!-Pa nó cười lạnh

-Tất nhiên!-Hắn

-Đơn giản lắm!Người làm sẽ làm vệ sĩ và sẽ là người chăm sóc bảo vệ cho con gái ta!-Pa nó

-Rõ!Ông chủ!-Hắn nói thể thôi chứ nghĩ khác“sao mình phải chăm sóc đứa con gái chứ”

-Hoàng Phong!

-Ông chủ!

-Dẫn người này đến phòng Băng Băng!

-Rõ!

-Mà người tên gì?

-Minh Thiên!

-Tốt!Đi đi!

Trên hành lang đến phòng nó

-Em là Minh Thiên?

“Gật gật”

-Khi làm vệ sĩ hay chăm sóc tiểu thư!Em cần chú ý,tiểu thư chỉ thích ăn bánh kẹp không nhưng có thịt và cà rất đặc biệt là có sữa socola nóng,ghét ăn đậu và đồ nên em chú ý.Tiểu thư không thích ai làm phiền và ít ra khỏi phòng,không muốn ai chạm vào mình nhưng lại ưa thích các thí nghiệm,súng,dao...

-Dạ!Em sẽ chú ý!-Hắn nói nhưng trong lòng“Đứa con gái kì quặc”

5 phút sau cả hai người đều dừng trước một cách cửa to,hành lang thì tối không chút ánh sáng

-Tiểu thư!

-Đi đi phiền quá!-Nó nhăn mặt khó chịu

-Ông chủ cho người mới đến!

-Kệ hắn ta!

“Nhóc con khó ưa”-Hắn nghĩ thầm

-Tiểu thư à!Ông chủ còn tặng tiểu thư một khẩu súng mới!

-Bảo ông ta là ta không cần!

-Tiểu thư ra đi không thì tôi sẽ bị ông chủ giết mất!

-Việc đó là của người!

-Thôi tiểu thư à.....-Sau một hồi tổn calo với nó.Nó cũng chịu mở cửa

-Có gì nói đi!-Nó khó chịu bước ra mở cửa trong bộ váy trắng dài gần tới chân,mái tóc tím thả dài ngang hông,đôi mắt xanh nước lạnh lẽo,cô đơn nhưng sắc bén,mạnh mẽ ai nhìn cũng sợ...

Hắn đơ vài giây nhưng cũng lấy lại được bình tĩnh“Mình đâu phải loại ham gái đẹp nhỉ?”rồi lại gạt phăng suy nghĩ

-Tiểu thư đây là Minh Thiên!Vệ sĩ và người chăm sóc mới cho tiểu thư!

Nó quay qua nhìn hắn làm hắn giật mình vì gặp đôi mắt sắc bén của nó cứ nhìn chăm chăm cứ nghĩ nó đang ngắm mình “Tui biết tui đẹp”nhưng nó phớt lờ cho câu

-Mặt cũng tạm!-Làm hắn tức điên.Rồi lấy tay sờ hai hông hắn làm hắn đỏ mặt còn Hoàng Phong đơ người vì trước nay nó chưa đụng vào ai..Nó Phấn tiếp

-Body chuẩn!Ông già cũng có mắt thẩm mỹ tốt!-Rồi nó vào phòng đóng cửa

Bên ngoài,hắn mặt vẫn còn đỏ,Hoàng Phong nhận thấy rõ sự lúng túng thì trêu hắn

-Lần đầu tiên thấy tiểu thư chạm vào một người đó!Chắc em có phúc!!Haha...

-Em...em....

-Thôi em về phòng đi!Ngay cạnh phòng tiểu thư luôn đó!Nhớ những lời anh dặn nhé và tuyệt đối đừng đi linh tinh lạc đây!-Hoàng Phong quay đầu đi.Hắn cũng vào phòng rồi ngủ.

Bên phòng nó,nó vẫn như mọi ngày ngồi bên cạnh cửa sổ tựa lưng vào thành nghe nhạc mắt nhắm lại...

Tối.....

-Tiểu thư!-Tiếng một cô hầu gái đang sợ sệt đứng trước cửa phòng nó gọi

Hắn nghe thấy tiếng rồi ra ngoài đến chỗ cô hầu gái

-Có chuyện gì vậy?

Cô hầu gái đỏ mặt vì hắn quá đẹp trai rồi ấp úng trả lời

-Dạ!Em...em..mang bữa tối cho tiểu thư!

-Đem cho tôi!-Hắn giành lấy

-Không được đâu?Mà anh là ai?

-Tôi là người chăm sóc cô ấy!Còn cô đi đi tôi tự lo!

-Vậy nhờ anh!-Rồi cô hầu chạy đi khỏi hành lang tối

“Cốc...cốc”Hắn gõ cửa

-Cô chủ!

-Ta nói ta không ăn!

-Nên ăn một chút đi chứ!

-Ta nói không là không!

Hắn vẫn lì lợm đang định mở cửa thì cánh cửa bật mở,nó hiện ra trong bóng tối ánh mắt xanh sắc bén giờ chuyển thành ánh mắt màu đỏ sáng rực làm hắn giật mình

-T-Ô-I B-Ả-O Đ-I !!!!-Nó gần từng chữ rồi “Rầm”cánh cửa đóng mạnh không thương tiếc

“Một cô gái thú vị”Hắn cười nham hiểm rồi đem đồ ăn về phòng mình chờ nó bình tĩnh rồi mang sang...

2 tiếng sau, tiếng cửa lại vang lên

-Cô chủ!-Hắn gọi

-.....

Không có tiếng trả lời,hắn mạnh dạn mở cửa bước vào.Hắn rất ngạc nhiên,trong phòng rất tối không ánh đèn chỉ có một chút ánh sáng từ cửa sổ, nó nghiêng đầu tựa vào thành cửa sổ,mắt nhắm,tai vẫn còn cảm tai nghe nhạc nhìn nó lúc này rất giống một thiên thần,hắn để ý xung quanh căn phòng rất gọn gàng,có một cái giường bên trong góc,một tủ đựng sách,tủ đựng quần áo,ở giữa có cái bàn tròn và một cái ghế,hắn bước vào trong hơn nữa rồi đặt đồ ăn xuống bàn đến bên cửa sổ vuốt mái tóc nó rồi khựng lại“Mình đang làm gì thế này?”rồi bế nó lên giường, bỏ tai nghe ra và đắp chăn cho nó rồi bước ra ngoài đóng cửa lại về phòng.

Ở phòng hắn....

-Mình đang làm gì vậy?

-Sao tim mình đập nhanh quá!!

-.....

Ở phòng nó,sau khi hấn đi thì nó mở mắt,thực ra là lúc hấn vào nó đã chả vờ ngủ,nó vẫn bình thản dậy lấy cốc socola uống hết rồi lấy máy tính ra làm việc.(Thực ra là nó rất giỏi về máy tính nên quản lí tất cả các camera,chuông báo động của biệt thự,đôi lúc còn hack máy chủ của chỗ khác để lấy thông tin mật).

2. Chap2:

Sáng sớm hôm sau“Cốc Cốc”

-Tiểu thư!

“Lại cái tiếng gõ cửa khó chịu”Nó nhăn mặt

-Tiểu thư!Đến giờ ăn sáng rồi!

-Cô đi đi!Tôi không ăn!

-Nhưng....

-Đẻ tôi!-Hấn ở trong phòng nghe thấy liền đi ra

-Cô chủ!Ăn sáng thôi!-Hấn tự nhiên bước vào phòng nó trong sự ngạc nhiên hết cỡ của cô hầu

-Cô chủ!Ăn sáng!-Hấn để đồ ăn lên bàn

-Tôi không nhớ đã đồng ý cho anh vào!-Nó ngồi bên cửa sổ,mắt hướng ra ngoài

-Tôi xin lỗi nhưng là bắt buộc đi!-Hấn cười hồi lỗi

-Bây giờ thì người ra được rồi chứ!-Nó khó chịu

-Tôi sẽ ra nếu cô chủ ăn hết bữa sáng!-Hấn ngồi lì trên ghế

-Tốt thôi!-Nó đứng dậy đi về phía hấn,bê khay đồ ăn hất hết ra ngoài cửa sổ

-Bây giờ ra được rồi chứ!

-Cô...

-ĐI RA!-Nó hét,mắt hấn lên những tia đỏ giống hôm qua.Hấn giật mình vội đi ra

“Cô ta có phải là người không vậy?”Hấn thả mình xuống giường rồi ngủ thiếp đi.

Bên phòng nó,sau khi hấn đi nó đã bớt giận,mắt cũng trở lại màu bình thường

“Tên phiền phức”Nó chửi hấn rồi đi đến tủ sách,kéo một quyển sách màu đen ra,từ đằng sau tủ xuất hiện ra một cánh cửa dẫn đến đường hầm bí mật,nó nhập mật khẩu rồi đi vào,căn phòng trở lại như cũ.

Nó cứ đi xuống, trước mặt nó là một căn phòng rộng lớn bàn ghế tủ toàn là những ống thí nghiệm nhiều màu

“Hừm!Cho hấn cái gì đây?”Nó nhìn đi nhìn lại tủ ống thí nghiệm hóa học.Sau một hồi chọn lựa nó đã chọn ra một cái lọ màu xanh hơi nhạt(Lọ này là lọ gì vậy ta?Lại thêm một nạn nhân nữa rồi (’).Nó cầm nhỏ một giọt vào cốc cà phê bê lên.Sau khi ra khỏi phòng bí mật nó mở cửa sang phòng hấn gõ cửa rồi đặt trước cửa phòng hấn chạy sang phòng mình để he hé cửa...

Hấn nghe tiếng gõ cửa thì tỉnh dậy đi ra mở cửa không thấy ai nhìn xuống nhìn thấy cốc cà phê thì cầm lên mang vào phòng.Nó đứng ở mép cửa xem thì nhếch môi cười nguy hiểm rồi đóng cửa bật máy tính lên xem hấn làm gì....Trong phòng hấn, hấn cứ nhìn cốc cà phê rồi nghĩ

“Chắc em nào lại tặng ta đây mà!Đẹp quá cũng sướng!Haha!”(Tự sướng cấp độ cao đấy!Em báỉ phục anh()).Rồi hấn cầm lên đang đưa vào miệng...Bên ngoài,Hoàng Phong đang định gõ cửa thì bị nó nhìn thấy chạy

ra bịt mồm vào và lúi vào phòng ngơ ngác không hiểu điều gì còn nó đóng cửa nhìn vào máy tính thì đã thấy hấn uống rồi nên thở phào không thì kế hoạch đổ bể, chỉ còn Hoàng Phong vẫn như bò đeo nơ

-Tiểu thư! Chuyện gì vậy?

-Anh im đi!-Nó gắt làm Hoàng Phong im bật và ngồi im trong xó phòng như chú cún con.

Nó bình thần uống một cốc sữa rồi vào xó lúi cổ Hoàng Phong ra

-Anh đi làm việc cần làm đi!-“Rầm”nó đóng cửa còn Hoàng Phong mặt nghệt ra rồi sang gọi hấn

-Thiên!

Hấn nghe tiếng gọi thì chạy ra mở cửa nhìn thấy Hoàng Phong

-Anh đến để đưa cái này cho em!-Hoàng Phong đưa cho hấn một khẩu súng. Hấn nhướn mày không hiểu mở miệng ra hỏi thì

-.....“WTF!Mình bị làm sao thế này?Không nói được!AAAAAAAAAAAA!”Hấn gào thét trong lên lòng

-Em không được khỏe hả?-Hoàng Phong

Hấn gật gật rồi chỉ vào cổ họng

-Anh chả hiểu gì?Em làm sao vậy?

“Haizzzzz....Sao tên này ngu quá vậy trời” rồi vào trong lấy một cái bút và một quyển sách ghi ghi chép chép gì đó mang ra đưa cho Hoàng Phong xem

-Em bị đưng không ói được????

-Em viết cái gì thế???

“Ông anh này thiếu năng à?”-Hấn nghĩ rồi lấy điện thoại ra đánh vào rồi đưa cho Phong

-À!Em tự đưng không nói được!Chữ em xấu quá anh dịch không nổi!

“Đùa à!Có mà ông mù chữ thì có”Hấn rửa

“Chắc trò của tiểu thư đây mà!Khổ quá”-Hoàng Phong thở dài nhớ lại quá khứ lúc anh còn làm vệ sĩ cho tiểu thư...

Hồi đó...Anh là một người rất vui vẻ hay cười suốt ngày bị tiểu thư chửi rồi cái tật mãi không chữa...

-Im đi!Hở tí là cười hở tí là cười!

-Cười thì cuộc sống mới tươi đẹp!

-Phiền phức thì có!

Rồi tới đó, tiểu thư cho thuốc gì đó vào cốc nước của anh mà anh không biết rồi anh uống.Sau đó anh cứ ngồi cười cả hai ngày,mồm thì cứ ngoác ra cười sặc sụa,mắt thì thành gấu trúc.Rồi từ đó cấm kịch không cười nhiều nữa.

-Thôi em yên tâm đi!Chuyện nhỏ mà!Mấy ngày là hết ấy mà!Anh đi đây!

“Ông anh đừng giỡn nữa!Không nói được là cả một vấn đề to lớn đó!”-Hấn khóc thầm rồi cầm súng đi vào Bên phòng nó

-Đáng đời người lảm!-Nó nói rồi lại cửa sổ thẳng tiến.

“Cốc cốc”

-Cha đây!Cha vào được chứ!

“Ông già đến đây làm gì”-Vào đi

-Con vẫn thế nhỉ?-Papa nó bước vào

-Có chuyện gì thì nói đi!

-.....

-.....

Sau đó papa nó đi ra...Bên trong,“Xoảng”Tiếng đồ thủy tinh vỡ,mắt nó đỏ ngầu,bén những tia lửa.....

Hắn nghe thấy thì vội chạy sang phòng nó

“Chết tiệt cửa khóa rồi!Phải phá cửa thôi”Hắn đá vào cửa“Rầm”Cửa mở hắn đi vào.Phòng tối, nhưng nhờ ánh sáng cửa sổ hắn thấy cả căn phòng gọn gàng bây giờ bữa bọn,những lọ thủy tinh,khung ảnh vỡ dưới đất mảnh thủy tinh bắn tung tóe..

Còn người nó đầy những vết cắt,vết thủy tinh bắn vào,cả người nó đầy máu,bộ váy màu trắng thấm đầy những màu đỏ,mùi tanh xộc vào mũi hắn,nó vẫn đang tức giận,ánh mắt đầy những vết đỏ.

Hắn vội chạy đến mặc cho những mảnh thủy tinh trên sàn đâm vào,hắn ôm nó thật chặt

-BỎ RA!-Nó hét

Hắn lắc lắc đầu và ôm nó chặt hơn khiến nó không thể nào thoát ra được và

“Tách”Những giọt nước rơi vào mảnh thủy tinh,hắn nhìn vào khuôn mặt nó ngạc nhiên hết sức....Nó khóc,nước mắt đỏ màu đỏ máu chứ không trong suốt.Hắn đưa tay lên quệt những giọt nước mắt đi rồi bế xốc nó lên đưa lên giường,nó đã bất tỉnh vì mất quá nhiều máu từ những vết cắt,vết thủy tinh đâm vào.

Hắn xang phòng hắn lấy hộp cứu thương rồi gấp từng mảnh thủy tinh trên người nó ra,cầm máu,cẩn thận rửa vết thương,bôi thuốc rồi băng bó cho nó.Sau khi làm xong hắn đắp chăn cho nó tự sơ cứu cho mình...Hắn vuốt tóc nó“Em ngoan lắm”hắn nghĩ rồi ngủ gục cạnh giường nó..

3. Chap3:

Hắn dậy tinh dậy rồi dọn dẹp phòng nó

“Xong”Hắn nói trong lòng (Thực ra là thuốc chưa hết tác dụng ạ).Hắn nhẹ nhàng đi ra đúng lúc tông phải một cô hầu làm rơi hết đồ ăn sáng

-A!Tôi xin lỗi!-Cô hầu hoảng sợ

Hắn lắc đầu ý bảo không sao rồi nhặt đồ giúp cô hầu.Vâng cô hầu đó không ai khác chính xác là Uyên Uyên.Uyên Uyên nhìn thấy hắn thì đỏ mặt,bén lên

-Để em làm cho!

Hắn không bảo gì nhặt lên rồi về phòng...

“Vệ sĩ của con nhỏ đó sao!Ta sẽ chiếm được anh”rồi Uyên Uyên đi tiếp

Nó tỉnh dậy

-A!...Ừa?-Nó nhìn vết thương đã được băng bó và căn phòng mỉm cười

-Có vẻ hắn không tệ như mình nghĩ!-Nó đứng dậy đến cửa sổ ngồi hưởng mát ra ngoài cảm nhận gió

-Tiểu thư!Ăn trưa thôi!-Uyên Uyên gọi

-Mang đi đi!-Nó

Hắn lại đi ra và làm nghĩa vụ cao cả là giật lấy khăn đồ ăn mở cửa vào làm Uyên Uyên tức giận“Con nhỏ chết tiệt!Hôm nay mi phải chết!”Uyên Uyên nở nụ cười quỷ quyệt

Hắn sau khi vào phòng để khay đồ ăn trên bàn và ngồi lì ở đó luôn

-Người đi đi!

Lắc lắc

Thế là hần cứ ngồi đó mặc cho nó đuổi. Cuối cùng nó cũng đi ra chỗ hần cầm cốc sữa lên uống nhưng đang đến miệng thì dừng lại

-Có độc!-Nó nhìn và ngửi mùi sữa

“Hả? Có độc ư?” Hần giật lấy cốc sữa ngửi

“Có cái quái gì đâu”

-Người không biết được đâu!-Nó nhìn thấy động tác của hần thì nói

“Là sao?” Hần nhú mày

-Người không cần biết! Giờ thì mang đồng này đi đi toàn độc!-Nó phẩy phẩy tay rồi lôi cổ hần cả đồng đồ ăn đá ra ngoài không thương tiếc.

Uyên Uyên nhìn thấy thì bực mình

“Con nhỏ chết tiệt đó! Ta sẽ làm cách khác, chờ đó” rồi bỏ đi

Hần sau khi bị tống ra khỏi phòng thì đứng dậy nhìn cốc sữa rồi đổ xuống một tờ giấy. Nước trong cốc sữa loang ra khắp tờ giấy và cháy.

“Có độc thật!” Rồi hần về phòng

Tua nhanh.....Tối...

Tất cả mọi người đã ngủ. Uyên Uyên nhẹ nhàng mở cửa vào phòng nó, trên tay cầm một con dao đi đến giường chỗ nó ngủ. Uyên Uyên dơ con dao lên từ từ đâm vào tim nó

.....

10cm

.....cm

5cm

4cm

3cm

2cm

1cm

-Đúng như tôi đoán là cô!-Nó cầm siết chặt tay Uyên Uyên làm rơi con dao xuống

-Cô...cô chưa ngủ!-Uyên Uyên sợ sệt

-Tôi ngủ để cô giết chết à! Đâu có ngu!-Nó

-Bây giờ tôi thả cô đi! Còn lần sau thì đừng trách!-Nó thả tay Uyên Uyên ra rồi tống ra ngoài

“Con nhỏ chết tiệt! Tao nhất định phải giết được mày”

“Trò chơi mới bắt đầu thôi” Nó cười lạnh

Sáng hôm sau, nó dậy sớm mở máy tính lên

“Cô lại đang toan tính điều gì đây!!!” Nó nhìn Uyên Uyên trên máy tính thông qua camera mật. Cô ta đang lén lút ở nhà bếp...rồi đi ra. Nó gấp máy tính rồi lại ngồi nghe nhạc cạnh cửa sổ.

10 phút sau

-Tiểu thư! Tôi mang bữa sáng đến!

“Cuối cùng cũng đến” Mang vào!

-Dạ!-Cô hầu khó hiểu “sao hôm nay tiểu thư dễ dãi quá nhỉ?”

Cô hầu mang vào rồi đi ra.Nó đi đến bên đồ ăn.Ngửi ngửi“Ồ!Chất gì đây?Không mùi à!Xem ra tôi đánh giá thấp cô!”Nó nghĩ rồi lấy một lọ thí nghiệm đổ nửa cốc sữa vào rồi hất hết đồ ăn qua cửa sổ.

Nó lại đến căn phòng bí mật ở đây nghiên cứu lọ thí nghiệm.Hắn hôm nay thấy yên tĩnh không có tiếng cô hầu hay tiếng nó nên chạy sang phòng nó nhìn quanh và kết quả nhận được là không bóng người.

Hắn chạy khắp các hành lang tối để tìm nó chạy đến dãy A(Nó ở dãy B)thì gặp Hoàng Phong

-Em đi đâu đấy?

“Cô chủ biến mất rồi!Anh thấy đâu không”Hắn dơ điện thoại cho Phong

-Cái gì?Nhanh đi tìm thôi!-Phong vội vàng“Ông chủ biết là không yên đâu”

-Huy động toàn bộ lực lượng đi tìm tiểu thư ngay!!!!-Phong hét vào điện thoại

-Rõ!..Tút..tút-Đầu dãy bên kia

Vậy là cả ngày hôm đó mọi người đổ xô đi tìm nó,tất nhiên là Uyên Uyên cũng biết nên nhỏ cười đắc thắng

-Mày chết đi là vừa!-Nhỏ nói nhỏ đủ mình nghe

2 tiếngggg

LO LẮNG

3 tiếngggg

LÒNG NHƯ LỬA ĐỐT

4 tiếnggggg

NGỒI TRÊN ĐÓNG LỬA

5 tiếnggggg

CHẠY ĐI TÌM KHẮP NƠI

6 tiếnggggg

“TÌM ĐƯỢC TIỂU THƯ RA ĐÂY KHÔNG CÁC NGƯỜI CHẾT ĐI”

7 tiếnggggg

BỎ CƠM TRƯA

8 tiếnggggg

ÔNG CHỦ ĐANG TRÊN ĐƯỜNG VỀ

9 tiếngggg

ÔNG CHỦ VÀO BIỆT THỰ

10 tiếng

ÔNG CHỦ HƯỚNG ĐẾN PHÒNG TIỂU THƯ

5 bước

4 bước

3 bước

2 bước

1 bước

Dừng lại

“Cốc...cốc”

4. Chap4:

-Ta vào được chứ!-Papa nó

-.....

Mọi người toát mồ hôi,cả người run bần bật

-Ta vào đây!-Papa nó mở cửa, mọi người nhắm mắt chuẩn bị chờ gió bão,cuồng phong,động đất(Có hơi quá :))

1phút

2 phút

3 phút

“Không có gì xảy ra”Mọi người nghĩ rồi thở phào

-NGƯỜI ĐẤU!-Papa nó hét lên làm cả đám đứng tim lấp bắp

-Dạ...dạ...Ông...ông...chủ!

-Cho người đến trang điểm cho tiểu thư!

-Dạ?

-Dạ gì!Ta bảo thì làm đi!

-Vâng!

Rồi người kia đi,Hoàng Phong và hấn thì thở phào nhẹ nhõm vì nó ở trong phòng trước lúc ông chủ đến

-Tại em đây!Tiểu thư ở trong phòng mà kêu mất tích làm bọn anh bỏ cả cơm trưa

“Nhưng lúc em vào cô chủ không có ở trong phòng!”Hấn dơ điện thoại

-Chắc em hoa mắt rồi!

“Em chưa già”

-Thôi không cãi nhau với em nữa!

“Mà cô chủ đi đâu đó”Hấn tò mò

-Lẽ đăng quang!

“Đăng quang???”

-Tiểu thư có sức mạnh kì lạ được tôn vinh là Nữ Thần Lửa bảo vệ thế giới!Tiểu thư là vị thần cuối cùng còn sống sót!

“Có phải mất bén lửa??”

-Sao em biết?

“Em nhìn thấy”

-Ừ!Nhưng tiểu thư không muốn làm Nữ Thần, ông chủ khó khăn trong việc thuyết phục tiểu thư!

“Vậy việc cô chủ bị nhốt?”

-Là để bảo vệ tiểu thư khỏi những kẻ xấu và hôm nay là ngày đăng quang cũng như ngày tiểu thư được giải thoát!

Hắn gật gật rồi cũng chẳng nói gì đứng cạnh Hoàng Phong

30 phút sau có người đến trang điểm cho nó. Nó ngấm mình trong gương, một cô gái mặc chiếc váy trắng bông bồng, mái tóc uốn lượn thả xuống tự nhiên nhưng khuôn mặt lạnh lùng, ánh mắt vô cảm dù có trang điểm đến thế nào cũng không che đi được sự lạnh lẽo, cô đơn ấy.

Nó ngồi xuống giường

-Ngày này cũng đến! Mẹ, mẹ có nhìn thấy không? Vì cái sức mạnh chết tiệt này mà mẹ phải chết đó! Mẹ thấy không? Đứa con gái này cầm gét chính cái sức mạnh này! - Nó nhìn vào khung ảnh, một người phụ nữ mái tóc tím buộc gọn gàng, ánh mắt dịu dàng, hiền hậu, bà mang một nét đẹp quý phái dù đã lớn tuổi nhưng vẫn còn rất đẹp. Có lẽ nó được thừa hưởng vẻ đẹp từ mẹ nó.

Nó còn đang mãi nhìn vào khung ảnh mà không để ý đằng sau có người. Người đó chụp thuốc mê và nó chìm vào giấc ngủ, nó bị lôi đi.....

Papa nó quay lại thì không thấy nó đâu, hét lên

-Tiểu thư đâu?

-Dạ! Chẳng phải tiểu thư ở trong đó!

-Nó không ở trong! Đi tìm NGAY VÀ LUÔN cho ta! - Papa nó nhấn mạnh từ Ngay và Luôn

Mọi người lại một phen đi tìm nó lục tung cả căn biệt thự, mọi chỗ trong rừng nhưng kết quả vẫn là zero...

Còn chỗ nó thì sao ta??.....

Nó mở mi cảm thấy sau gáy đau, đầu ong ong nó cố lắc lắc cho tỉnh táo và hiện tại nó đang ở trong căn phòng tối om, mực nát trong tình trạng tay trời vào cột, nó không hoang mang, sợ hãi mà vẫn ánh mắt sắc lạnh.

“Rầm” Cánh cửa bị đập một cách thô bạo

-Cô còn nhớ tôi chứ??

-Uyên Uyên?

-Đúng!

-Tôi chưa động chạm tới cô!

-Hừm! Nếu cô đưa Thiên cho tôi!

“Thiên? Là cái tên chết dẫm đó hả? Vui đây” Nó nở nụ cười của quỷ

-Nếu không?

-Thì nhan sắc cô không còn và cô phải chết!

-Nực cười! Ta mà sợ người! Có giỏi thì giết đi!

-Cô...Đánh nó cho ta! -Nhỏ ra lệnh cho mấy tên xã hội đen

Chúng đánh đập nó bằng gậy, dùng dao cắt vào da thịt nó không thương tiếc. Vết thương lần trước chưa lành hẳn nay lại thêm vết thương khác khiến cả người nó tê liệt, máu thấm vào bộ váy trắng.

-Thế nào? Có cần tôi dạy cho một bài học nữa không? -Nhỏ đưa bàn tay chạm vào má nó

-Dơ bẩn!

-Tiểu thư à! Cô chuẩn bị chết đi!

Uyên Uyên đưa con dao chạm vào mặt nó cửa một vết làm nó rúm máu, nhỏ lấy gậy đập vào người nó. Nó cắn răng chịu đựng, ánh mắt vẫn không thay đổi.

-Mày cứng đầu quá! Hay tao giết mày luôn nhì?

-Cứ việc!-Nó cười khẩy

-Mang súng ra đây!-Nhỏ ra lệnh,một tên đưa súng cho nhỏ

-CÔ CHẾT ĐI!!!-Nhỏ ngấm vào tim nó

“Pằng”Khói súng bay khắp nơi,viên đạn đang bay đến chỗ nó.Tự dưng trong đầu nó hiện lên hình ảnh của hân.“Thiên!Cứu tôi”Nó gọi trong suy nghĩ...Hắn đang lo lắng thì nghe thấy ai đó gọi nhìn quanh chả có ai nên tiếp tục tìm kiếm nó.Mọi người lo lắng,xôn xao không biết nó đi đâu...Còn nó

-Anh hai!Em xin lỗi!Có lẽ đứa em này đi trước!Mẹ ơi con đến với mẹ đây!-Nó mỉm cười.....

Chuyện gì sẽ xảy ra?Ranh giới giữa cái sống và cái chết?Nó sẽ ra sao.....

5. Chap5:

“Rầm”Cánh cửa mở toang ra...

Máu.....thân người ngã xuống

-KHÔNGGGGGGGG!-Nó hét lên

Người đã đỡ đạn cho nó là Anh Khang-Anh hai nó

-ANH HAI!!!!-Nó

-Hahahaha!Nhìn thấy người thân chết vui chứ?Tiếp theo là đến lượt cô!-Uyên Uyên chìa súng về phía nó

“Phùng”Chiếc súng cháy trên tay Uyên Uyên

-Cái gì vậy? -Nhỏ sợ hãi

-Người phải trả giá!Tất cả!-Nó tức giận

Mắt nó chuyển sang màu đỏ,răng nanh mọc dài hơn một tí,sau lưng nó mọc lên đôi cánh to màu đỏ máu và đen, trên đầu mọc hai cái tai nhỏ như mèo.Hôm nay là ngày đăng quang và cũng là ngày con quỷ trong nó trỗi dậy mỗi lần nó tức giận.

Nó bước đến chỗ nhỏ tay biến ra một con dao.Từng vết thương trên người nó lành dần và không để lại một vết sẹo nào.Nó lăm le con dao trên tay

-Không!Không!Cô...cô đừng đến đây!-Nhỏ sợ hãi

Nó tới ngày càng gần,cầm con dao vuốt qua mặt nhỏ

-Cái mặt ngươi nhìn ngứa quá!Có lẽ ta nên rạch vài đường cho đỡ ngứa nhỉ!!-Nó nhìn vào khuôn mặt nhỏ

-Không...không..Cô tha cho tôi!

-Tha?Vậy ngươi có tha cho ta không?-Nó cười khinh bỉ rồi rạch vào mặt nhỏ mấy đường.Nhỏ sợ quá ngất luôn.Mấy tên xã hội đen đã chạy mất xác rồi.Nó chạy đến bên anh nó

-Anh hai!-Nó lay lay Khang

-Bằng...Bằng...à!Em phải mạnh mẽ lên!Papa không như em nghĩ đâu!-Khang cười máu chảy ra từ miệng

-Không!Anh đừng nói nữa!-Khóe mắt nó đỏ lên

-Hãy...tha...thứ...cho....-Anh nó nhắm mắt,người lạnh ngắt

-KHÔNGGGGGGG!-Nó khóc,những nước mắt màu đỏ trào ra,người nó dính đầy máu

-Không!Anh hai!Anh đừng chết!-Nó nức nở

Những giọt nước mắt ngày càng nhiều và chạm vào vết đạn.Một luồng ánh sáng tỏa lên từ chỗ vết thương.Nó ngừng khóc.Vết thương của anh nó từ từ lành lại,viên đạn đã rơi ra.

-Anh!-Nó lay lay rồi dìu anh nó ra khỏi nhà kho.Nó bay vút đi với tốc độ rất nhanh (Tốc độ bàn thờ :v) với mọi người thì chỉ như cơn gió xẹt qua.Nó đến phòng anh nó (Dãy B khu 1)đạp cửa bước vào dìu anh nó lên giường. Đôi cánh cũng biến mất,nó ngồi cạnh anh nó lo lắng rồi ngủ thiếp đi.

Anh nó lim dim mắt tỉnh dậy,thấy căn phòng quen thuộc”Mình chưa chết!Còn vết thương đã lành rồi!Là Bằng Bằng làm rồi quay qua nó thấy nó thiếp bên giường.Khang đứng dậy bế nó lên rồi đi ra ngoài đóng cửa.Anh nó đi lên khu A,mọi người ai nhìn thấy anh cũng ngạc nhiên,phải nói là rất ngạc nhiên,cả người anh toàn máu kể cả chiếc áo trắng.

-Thiếu gia!-Mọi người cúi chào

-Không cần phải đi tìm tiểu thư đâu!-Khang nói rồi phẩy tay

-Dạ!Chúng tôi sẽ báo ngay!

-À còn nữa!Gọi mấy người xuống nhà kho bắt con người hầu trong đấy lại!

-Rõ!

Khang đi đến phòng papa nó

-Khang,con về khi nào?

-Vừa về!

-Sao quần áo máu me be bết thế kia?

-Dạ đi cứu cục cưng của pa!

-Cái gì?Em con làm sao không?Có đau không hay cần vào bệnh viện không?-Papa bó hời dờn dập

-Huhuhu!!!!-Khang khóc

-Sao con lại khóc?Hay Bằng nó làm sao à!

-Không!

-Haizzz!May quá!-Ông thở phào

-Pa quá đáng!Chỉ hỏi em thôi mà bỏ rơi con!Con bị ăn phát đạn này,pa có hỏi không?-Khang nhăn mặt

-Cái gì ăn đạn hả?Thế Bằng có bị dính đạn không?-Papa nó (Lại hỏi cục cưng của ông thảo nào anh Khang bị ra rìa)

-KHÔNGGGGGGGGGGGGGG!-Khang hét lên

-Vậy tốt!Thế con có sao không?Hét vậy chắc không sao nhì!Nhưng vặn nhỏ loa nhé con zai, ta biết ta già nhưng ta chưa có điếc!-Ông cười cười vỗ vai thằng con zai rồi bước đi

“Sao số mình khổ thế?Nhục nhã quá!Papa hỏi thăm mình như đúng rồi”Khang khóc trong lòng

-Ôi!Thằng cháu đít tông của ông có làm sao không mà máu dính khắp người thế kia!-Ông nó-Nhật Huân lên tiếng lo lắng cho thằng cháu zai

“Còn một người còn quan tâm đến mình”Cháu không sao!Cháu đi cứu bé Bằng nên thế!-Khang

-Cái gì?Thế Bằng có làm sao không?Trầy xước chỗ nào không?Có cần băng bó không?Hay để ông gọi bệnh viện nhé!-Ông nó

-Con bé không sao!Nó ổn!-“Có vẻ mình đã nhầm!Hic!Hai cha con giống nhau y đúc!”Khang khóc thầm (Tội nghiệp anh Khang quá)

-Nó không sao là tốt!

-Thế ông không hỏi thằng cháu đích tôn này à!-Khang bắt mẫn

-À quên thằng cháu “đít nhôm” mình đồng da sắt!

-Thôi ông hỏi thế thì cháu không cần!-Khang làm mặt buồn

-Ồ!Đỡ tốn calo!

Khang bước ra rồi về phòng mình thấy nó vẫn ngủ thì để yên lấy máy tính ra chơi.

Còn mọi người đã ngưng tìm vì biết nó đã được Khang cứu vì bị bắt nhưng hẳn vẫn lo lắng không biết nó có bị thương không...nhưng cũng đành bất lực đi về phòng.

“Cốc...cốc”

-Pa đây Khang!

-Papa vào đi!

-Nó vẫn ngủ à?

-Vâng

-Bảo con bé là roid buổi đăng quang sang ngày mai!

-Nhưng sao nhất định phải thế?Băng đã không muốn!

-Vì mẹ con!

-Mẹ con?

-Mẹ con đã để lại sức mạnh cho em vì biết nó có thể điều khiển được sức mạnh và mang đến cho mọi người nhiều điều tốt lành!Đó là ước nguyện cuối cùng của mẹ con trước khi mất!

-Dạ!

-Vậy pa đi đây

Rồi papa nó đi ra khỏi phòng.Nó đã nghe thấy hết

-Mẹ à!Có đúng như ông ấy nói không?Sức mạnh đó có thể giết chết,hủy diệt cả thế giới đó!-Thế là nó nhắm mắt,trong giấc mơ

-Hãy làm theo trái tim,con sẽ đem điều tốt đến mọi người!

-Bà là ai?

Người phụ nữ bước đến gần nó

-Mẹ!

-Con là một Nữ Thần,hãy giúp mọi người!-Mẹ nó đi xa dần

-Mẹ!Mẹ ở lại với con!Mẹ!

-Ta luôn sống bên con và theo dõi con!Hãy gửi lời hỏi thăm của ta đến với pa và anh!Mẹ đi đây!-Bà biến mất
Nó tỉnh dậy“Con sẽ làm như lời mẹ nói!”Nó cười,một nụ cười thực sự...

6. Chap6:

Nó đứng dậy thì Khang vào

-Em dậy rồi à!

-Vâng!

-Con nhỏ hại đó,anh cho người giam lại rồi mang cho em xử lí đó!

-Em sẽ không để cho con nhỏ đó yên đâu!

-Rồi rồi!Cô nương!

-Em đi đây!-Nó vẫy tay tạm biệt Khang rồi đóng cửa chạy về phòng.Nó đi tắm khi ra không phải mặc bộ váy trắng như thường ngày mà thay vào đó là cái áo màu trắng lệch vai làm lộ làn da trắng hồng,quần bò cá tính bó sát vào thân tôn lên những đường cong quyến rũ,chân đi đôi dày cao cổ trắng,mái tóc tím được búi gọn sau đỉnh đầu.Nó mở cửa bước ra thì gặp hần,nó mặc kệ cứ bước đi,hần khó chịu nhìn nó liền cầm tay nó,nó dừng lại quay sang hần nhíu mày

-Cô chủ đi đâu?-Hần lên tiếng (Tại sao hần nói được?Tí mik nói cho)

-Liên quan?

-Có!Tôi là vệ sĩ của cô chủ!

-Ồ thì sao?

-Cô chủ thay bộ khác đi!-Đơn giản là hần thích nó nên không muốn ai ngấm nó nhất là trong mấy bộ này.

-K thích!-Nó héch mặt lên

Hần tức lắm liền đẩy nó vào tường,hai tay hần giữ chặt hai tay nó không cho nó cựa quậy,mặt hần gần sát mặt nó.Nó giật mình mặt đỏ lên.

-Có thay không?

-Không!-Nó cương quyết

-Vậy thì đừng trách!-Hần cười nham hiểm

-Anh...anh định làm gì?

Hần không trả lời,cứ cúi dần vào mặt nó

5cm

4cm

3cm

2cm

1cm

Môi chạm môi,mặt nó giờ đỏ như quả cà chua“Wát Đờ Heo?Nụ hôn đầu của mình đã bị cướp một cách trắng trợn!AAAA...không chịu đâu!”,nó vẫn chìm trong suy nghĩ khi hần đang tìm cách tách môi nó ra,hần nhẹ nhàng cắn vào môi nó,nó thoát khỏi suy nghĩ đang định mở miệng mà quên đang bị “cưỡng hôn”nhân lúc hần luồn lưỡi vào miệng nó trên đùa quần lấy lưỡi nó,hút hết vị ngọt từ lưỡi,nó cố gắng đẩy hần ra nhưng không được,nó cắn vào môi hần cũng không hiệu quả,hần dần dần buông nó ra khi nó sắp ngộp thở

-Tên...khốn...anh...anh...có biết...đó là nụ hôn...đầu của tôi không hả?-Nó ngất quăng vừa thở vừa chửi

-Tôi...tôi xin lỗi!-Hần nhận ra hành động không kiềm chế được của mình

-TÊN BIẾN THÁI!-Nó hét lên rồi chạy đi,hần thì lững thững đi vào phòng.

Nó chạy được một đoạn thì dừng lại thở rồi đi tiếp đến nhà kho-nơi giam giữ Uyên Uyên

-Tiểu thư!-Hai người canh cửa cúi chào

-Cô ta ở trong?

-Dạ!

Nó bước vào thấy Uyên Uyên đang nằm ở trong góc,chân tay trói chặt.Thấy nó bước vào Uyên Uyên khóc lóc

-Tiểu thư!Tha cho tôi!

-Tha cho cô!Được!

-Cảm ơn tiểu thư!

-Nhưng....ta có 1 điều kiện!

-Nghìn điều kiện cũng được ạ!

-Chơi một trò chơi với ta!

-Được!Đó là gì?-Uyên Uyên gật đầu không cần suy nghĩ

-Trốn tìm!

-Trốn tìm?

-Ta sẽ thả cô ra cho cô 20 phút để trốn chỉ trong biệt thự này và cấm ra ngoài.Sau 20 phút tôi sẽ đi tìm cô trong 1 tiếng,nếu qua 1 tiếng tôi chưa tìm thấy cô tôi sẽ quay lại chỗ này chờ và cô cũng vậy,lúc đó tôi sẽ thả cô ra,còn nếu cô thua phải chịu hình phạt!

-Được!

-Thả cô ta ra!

-Vâng!

Sau khi thả Uyên Uyên ra,nó ngồi trên thanh sắt

-Nào!20 phút bắt đầu!

Uyên Uyên vội vã chạy đi tìm chỗ trốn...

5 phút trôi qua...

10 phút

15 phút

20 phút

Nó bắt đầu đi tìm....từng bước chân nhẹ nhàng đi trên nền,tiếng nhịp tim đập nhanh hơn.1 người trốn,1 người tìm...TRÒ CHƠI ÁC QUỶ BẮT ĐẦU.....

7. Chap7:

Nó biến đổi-Mắt đỏ,cánh dang ra,tai mọc trên đỉnh đầu,răng nanh mọc dài,nó bước dần rồi dừng chân trước một căn phòng...Mỉm cười-Nụ cười quỷ dữ...

Ding Dong!Nào nhanh mở cửa ra nào!

Giờ ta đã đến đây....

Người chẳng trốn thoát nổi đâu,nào bắt đầu..

Ding Dong!Nào nhanh mở cửa ra nào!

Giờ ta đã đến đây...

Cho dù người muốn trốn đi đã quá trễ...

Mở cửa tò mò liếc qua...
Mắt ta chạm đến nhau bất ngờ
Ánh mắt sợ sệt đóng băng
Muốn thấy rõ, thấy nhiều hơn nữa cơ!
Ding Dong! Nào ta đang tới gần này
Chạy nhanh hơn chút đi!
Hãy cùng chơi vui với nhau trong im lặng
Ding Dong! Nào ta đã đến nơi rồi
Hãy nhanh chân trốn đi...
Hãy cùng ta chơi trốn tìm một chút nhé!
Tiếng chân thành thịch của mi
Ta vẫn còn lắng nghe rất rõ nè!
Cả hơi thở vội vã kia...
Ta vẫn còn lắng nghe được đấy nha!
Trốn nào!Ồ ta thấy tóc mi ở đằng kia rồi!
Trốn nào!Ồ ta thấy tóc mi ở đằng kia rồi!
Trốn nào!Ồ ta thấy tóc mi ở đằng kia rồi!
Trốn nào!Ồ ta thấy tóc mi...
Cốc cốc! Giờ ta đang đứng đây nè!
Gõ cửa phòng của mi
Ta chẳng thèm xin phép đâu, mở cửa vào...
Cốc cốc! Giờ ta đang đứng trong phòng
Nè mi trốn ở đâu?
Có vẻ trò đuổi bắt chuẩn bị kết thúc
Ngó xuống gầm giường của mi
Thử nhìn vào khắp nơi trong căn phòng...
Có lẽ là chẳng ở đây!
Hay ta tìm trong tủ quần áo nha?
Ding Dong!Ồ mi trốn ở đây
Ding Dong! Ra mi trốn ở đây!- Là vậy đấy nhỉ?
Trốn tìm! Giờ ta đã thấy mi!- Là vậy đấy nhỉ
Có nghĩa là ta đã thắng mi!- Là vậy đấy nhỉ?
Ding Dong! Phải chịu phạt đó nha!
Ding Dong! Trò chơi kết thúc rồi!
Chẳng còn ai cả...
Ding Dong! Chào tạm biệt người.....

-KHÔNGGGGGGGGGGGGGG!-Uyên Uyên hét lên,con dao sắc bén trong tay nó chuẩn bị đâm xuống

-DỪNG LẠI!-Hắn hét lên,Uyên Uyên quay ra vui vẻ

-Anh!

-Người tới đây làm gì?

-Cô chủ đừng giết người!

-Ta giết hay không thì liên quan gì đến người!

-Không liên quan nhưng cô chủ đừng giết người!

-Người thì biết cái gì mà lên mặt dạy đời ta!

-Tôi...

-A!Ta biết rồi!Bảo vệ người yêu hay....nói là“vợ tương lai”nhỉ?-Nó liếc hắn,cười khẩy

-Chẳng phải cô chủ đã hủy nhan sắc rồi sao!Người còn muốn gì nữa?

-Muốn gì à?Giết chết hai người!-Nó tạo ra tia lửa phi đến chỗ hắn,hắn may mắn tránh được nhưng lại bị một tia lửa bắn vào chân

-Còn cô!-Nó liếc sang Uyên Uyên

-Anh Thiên...cứu...cứu em!

-Sắp chết đến nơi rồi còn tình cảm quá ha!

Nó dơ con dao đâm thẳng vào Uyên Uyên“Keeng”tiếng hai lưỡi dao va chạm vào nhau,hắn đỡ con dao của nó

-Cô chủ thôi đi!

-Sao?

-Tôi bảo cô thôi đi!

-Hừm!-Nó ấn con dao xuống,hắn đỡ không kịp nên bị con dao đâm vào vai ngã xuống máu trào ra

-Anh Thiên!-Uyên Uyên lay lay hắn

-Cô tránh ra!-Hắn tức

-Oh!Ngại gì,người yêu mà!

-Cô....-Hắn

-Ta mất hứng rồi!Hai người cứ tự nhiên chăm sóc cho nhau nhé!-Nó vứt con dao đi rồi bước ra cửa,sau khi đóng cửa,nó khụy xuống,ngực nó đau...đau lắm như có nghìn con dao đâm vào.“Tại sao?Chắc mình phải đi khám lại tim rồi!”nó cố gắng đứng dậy rồi đi (Không phải khám đâu chị.Bệnh tình yêu:))

Đi được nửa hành lang,nó ngã xuống,cánh biển mất,mắt trở lại bình thường,răng nanh ngấn lại,còn cái tai vẫn không biến mất“Chết tiệt”nó ngất luôn giữa hành lang.

Sau 2 tiếng nó tỉnh dậy,căn phòng quen thuộc đập vào mắt nó

-A!-Nó khê kêu

-Cô chủ tỉnh rồi à!-Hắn mở cửa phòng bước vào,tay cầm một bát cháo,nó để ý vai hắn đã được băng bó cẩn thận

-Người vào đây làm gì?Sao mà không đi với người yêu của người đi!

-Cô ấy không phải người yêu tôi!

-Hừ!Không phải?Thôi đừng chối cái gì mà“anh Thiên ơi”!Ngứa!-Nó giả giọng Uyên Uyên

-Cô chủ ghen à?-Hắn phì cười

-Ghen?Ghen là gì?Có ăn được không?

-Thôi!Cô chủ ăn cháo đi!

-Ta không cần mang đi đi!-Nó nằm xuống chồm chần lên đầu

-Thôi mà cô chủ ăn đi mà!-Hắn lay lay nó

-Không!-Nó kiên quyết

-Chắc không?

-Chắc chắn!-Nó

Hắn thấy vậy nhảy tót lên giường chui vào chần ôm nó nằm

-AAAAAA.....Tên biến thái!Bỏ ta ra!-Nó hét lên

-Thế có ăn không?

Nó vẫn lắc lắc đầu.Hắn để sát mặt hắn vào mặt nó chỉ cách 2cm nữa là môi chạm môi rồi.

-Em không ăn cháo là tôi “ăn” em đấy!-Hắn nhấc mặt lại gần tai nó dùng đôi môi ẩm ướt cắn nhẹ làm nó đỏ mặt rồi còn nhột nhột nữa.Hắn cúi xuống nhìn thẳng mắt nó

-Thế có ăn không?

-Có!Có!-Nó gật đầu nhanh chóng

-Tốt!-Hắn nhảy tót xuống giường bê bát cháo lên

-Đem đây!-Nó chìa tay

-Tôi bón!

-Không cần!

-Có!

-Không!

-Có!

-Không!

-.....

-.....

Hai người cãi nhau mệt rồi hắn nhanh chóng lúc nó nói dứt một thìa cháo vào.Nó nhắm mắt nuốt xuống

-Làm gì vậy hả?

-Bón cho em ăn!

-Tôi nói không cần!Tôi tự có tay!

-Nghe lời chút đi!Không thì.....như vừa nãy tôi nói

Nó gật gật mấy cái rồi ngồi yên cho hắn bón hết bát cháo.Sau khi ăn xong,hắn đứng dậy

-Cô chủ ngủ đi!-Rồi ra ngoài.Nó cũng buồn ngủ nên nằm ngủ luôn.

Còn đây là lí do tại sao hắn nói được khi thuốc chưa hết tác dụng.Trở lại quá khứ

Lúc hắn vội vàng chạy đi tìm nó thì đâm phải Khang,hắn lấy điện thoại ra báo cho Khang biết là nó đang mất tích.Khang thì nhìn hắn

-Em nói được phải không?

“Đã từng”hắn dơ điện thoại

“Lại là Băng bày trò”Đây uống vào thuốc giải đó!-Khang ném cho hắn cái lọ trắng rồi chạy đi

Hắn tò mò nhìn lọ thuốc rồi uống một viên

-A!-Câu đầu tiên hắn nói

-Yahooo!Mình nói được rồi!-Hắn nhảy cẫng lên cầm lọ thuốc đút vào túi rồi chạy đi tiếp để làm nhiệm vụ cao cả.

8. Chap8:

Sáng sớm nó đã bị đánh thức để chuẩn bị lễ đăng quang lại.Nó mặc trên mình bộ váy trắng tinh khiết,mái tóc búi cao lên,trang điểm nhẹ.Bây giờ nhìn nó rất đẹp và ánh mắt đã có sự sống hơn nhưng vẫn còn ánh lên lạnh lùng,vô cảm.Nó ngắm mình trong gương

-Con sẽ làm như mẹ nói!

Nó mở cửa bước ra,tất cả mọi người đứng ngoài kể cả hắn cũng phải đờ người trong vài phút.Nó vẫn bình thản bước đi,ra đến cổng đã có một chiếc xe sang trọng chờ nó.Pa nó từ trong bước ra

-Con gái!Đây là ước nguyện cuối cùng của mẹ con!Hãy thực hiện thật tốt nhé!Từ giờ cha không bảo vệ con được rồi!Ta chỉ mong con chấp nhận người cha này!-Papa nó

-Con sẽ thực hiện tốt!Papa nhớ đến thăm con thường xuyên nhé!-Nó

-Con...con vừa gọi ta là gì?

-Papa!

-Cuối cùng con cũng chịu gọi ta!-Ông ôm cục cưng của mình vào lòng

-Chúng ta đi thôi!

Nó và papa nó đi vào trong xe rồi xa biệt thự thân quen mang đầy tuổi thơ của nó và mẹ.Khang và hắn thì đi đằng sau cùng nhiều vệ sĩ khác hộ tống nó.

Sau 2 tiếng ngồi trên xe cuối cùng cũng đã đến.Nó bước xuống xe trước mặt nó là một cung điện nguy nga lộng lẫy to gấp 3,4 lần biệt thự của nó sống.Nó khoác tay cha nó bước vào...Bên trong có rất nhiều vị khách quý những người tai to mặt lớn trong xã hội,ai cũng nhìn nó một cách cung kính

-Nữ Thần vạn tuế!

Nó xua tay tỏ ý “Đứng lên” rồi rời tay papa ngồi trên ghế được làm bằng vàng,họa tiết tinh xảo.

-Thưa mọi người!Hôm nay là lễ đăng quang của Nữ Thần!Cảm ơn mọi người đã tham dự buổi tiệc!

Mọi người vỗ tay vui mừng trong đó cũng kèm theo những ánh mắt trái tim,những cái nhìn ngưỡng mộ,ghen tị nhưng nó không quan tâm.Mọi người vẫn tham dự tiệc như bình thường bỗng “Bùm” cả đại sảnh đầy mùi khét do bom nổ,khói bay mù mịt.Ai đó hét lên

-BẢO VỆ NỮ THẦN!

Nhưng không kịp nữa cả đại sảnh bùng cháy trong lửa,mọi người chạy ra ngoài

-Chết tiệt Nữ Thần còn trong đó!

Hắn bất chấp lao vào cứu nó mặc cho mọi người ngăn cản.Hắn chạy vào tìm mọi chỗ nhưng không thấy nó chỉ nhìn thấy vũng máu ở cạnh ghế vàng.Hắn chạy ra ngoài nhưng bị một thanh sắt rơi xuống hắn cứ nghĩ sắp chết bỗng một bàn tay kéo hắn ra ngoài.Hắn ngạc nhiên

-Ông chủ!

-Con bé!Con gái ta nó thế nào?

-Cô chủ không thấy chỉ thấy máu ở chỗ cô chủ đứng!-Hắn

-Không!Không thể thế được!Bà thấy chưa con gái bà chết vì cái sức mạnh giống bà đó!

-Ông chủ yên tâm!Chắc chắn cô chủ còn sống!Tôi sẽ cố gắng tìm kiếm!

-Vậy nhờ cậu bảo mọi người tìm kiếm con bé và bịt mồm tất cả các báo chí,đài truyền hình!

-Vâng!

-Papa!Băng sao rồi!Nó đâu?-Khang chạy vào lo lắng

-Ta cũng không biết!Kêu người dù có phải lật tung cả cái thành phố này lên cũng phải tìm thấy Băng!

Trong khi mọi người đang rối lên tìm nó thì nó cảm thấy bị ai đó mang đi.Nó nhớ lúc nó đang đứng thì bom nổ ai đó đập mạnh vào lưng nó vì đã từng học võ và là cao thủ nên nó vẫn cố gắng đứng lên và đánh nhau với một tên che mặt,hắn bị nó cho vài nhát dao máu chảy loang ra đang định chạy ra thì có người đánh vào sau gáy khiến nó ngất đi và không còn biết gì.Hiện tại nó đã tỉnh và lấy lại sức nó đẩy tên đang lôi nó đi khiến tên đó ngã xuống,nó cho vài chưởng tên đó đã hồn lìa khỏi xác.Nó lấy máy ra ấn số một người

-Hélô!-Đầu dây bên kia

-Lô đầu mày!Tao đây!

-Nữ Thần hả?Hôô gọi có việc gì?Tưởng đang đăng quang!

-Bom nổ!Có người định bắt cóc tao,tao cho tên đó vài chưởng chết rồi!-Nó thản nhiên

-Cái gì?Thế mày có sao không?

-Tao không sao!Đến đón tao!

-Mày đang ở đâu?

-Xem nào!-Nó nhìn quanh-ĐườngXXPhốA...!

-Ok!Chờ tao!-Bên kia nói xong cúp máy

Nhân vật mới:

*Mai Yến Trang:17t,bạn thân của nó từ hồi mẫu giáo,đến nay vẫn giữ liên lạc với nhau,con gái cưng của tập đoàn thời lớn thứ ba thế giới,cùng nó lập ra tập đoàn B.T thời trang đứng đầu thế giới và được biết đến với tên “Nhị Công Chúa Thời Trang” và chỉ có một công chúa lộ diện người còn lại là bí ẩn (nó đó).

*Phạm Hoàng Kim:17t,chị ruột của Uyên,tính cách giống cô em,rất độc địa và chuyên hại nó vì cô ta cũng yêu Thiên.

*Hàn Lin:17t,đàn em của Kim,cũng ghét nó vì nó đẹp hơn,giỏi hơn,...

(Và tất cả mọi người trong trường chưa ai biết nó là Nữ Thần và là cục cưng của trùm mafia trừ Trang)

Quay trở lại với nó.Nó đứng chờ Trang 5 phút thì Trang đến

-Yo!Bạn hiền!

-Chắc!Hiền héo gì?Nhanh lên!

-Rồi rồi!Tiểu thư lên xe!

Nó nhanh tốt lên xe ngồi và chiếc xe bắt đầu di chuyển.

-Bây giờ mày định sống ở đâu?

-Tao cũng chưa biết!À đi mua biệt thự với đồ dùng hộ tao đi!Shopping luôn!

-Ok!

Thế là cả ngày hôm đó,nó cùng Trang đi chọn biệt thự và đã ưng ý với một biệt thự màu trắng,vườn hoa,bể bơi,...có đầy đủ rồi rủ nhau shopping đến tối mới về mang theo rất nhiều dụng cụ.

Sau 5 tiếng đồng hồ,nó đã dọn dẹp và sắp xếp đồ xong.Bỗng điện thoại nó rung“Là Trang!”

-Có việc gì?-Nó bắt máy

-Đi học với tao đi!

-Nhưng tao học hết chương trình rồi mà!

-Thì học lại cho vui!Nha!Nha!

-Ừm...Ok!

-Vậy ngủ sớm!Mai tao mang đồng phục sang gọi!Pye!Ngủ ngon!

-Ngủ ngon!-Nó cúp máy rồi nằm phịch xuống giường

-Papa!Anh hai à!Có một ngày con sẽ quay lại với hai người!-Nói rồi nó thiếp đi...

9. Chap9:

Ánh nắng hắt qua khe cửa chiếu rọi vào khuôn mặt thiên thần của nó.Nó khẽ nhú mày tỉnh dậy.Vào làm VSCN trong 15 phút.Xong xuôi nó xuống dưới nhà thì tiếng chuông reo.Nó chạy ra mở cửa

-Hélô!Tao mang đồng phục cho mày nè!

-Vào đi!

-Chờ tao lên thay đồng phục đã!

-Đi đi nhanh lên

-Rồi rồi!

Nó chạy lên phòng thay.Đồng phục bao gồm áo trắng viền đỏ,thắt một chiếc nơ xinh xắn ở trước ngực.Váy kẻ caro đỏ ngắn trên đầu gối kết hợp với mái tóc tím dài óng ánh nên nhìn nó rất đáng yêu.Nó đi xuống nhà thì Trang nhìn nó không chớp mắt

-Woa!Mĩ nhân!

-Cảm ơn!Đi thôi!

-Ừ!-Trang kéo nó ra xe ô tô của Trang và đi đến trường.

“Kéttttttt”Tiếng phanh xe của Trang vang lên.Hai đứa nó bước xuống trong ánh mắt thèm thuồng trái tim của bọn con trai

-Em gì ơi!Làm ny anh nha!

-Em là học sinh mới hả?Xinh thế!

-.....

Còn bọn con gái với ánh mắt ghen tị, ganh ghét

-Xí! Học sinh mới hả?

-Con nhỏ đã xấu còn vênh!

-Nhìn tao còn xinh hơn nó!

-.....

Nó mặc kệ những lời nói đó và cùng Trang đi đến phòng hiệu trưởng.

-Mày làm hồ sơ giả cho tao chưa?

-Rồi! Nè! -Trang đưa cho nó

-Cảm ơn!

-Mày sao phải làm hồ sơ giả?

-Thích!

Hai người đã đứng trước phòng hiệu trưởng rồi đẩy cửa vào

-Em là Nguyễn Anh Linh!

-Đúng là bạn ấy ạ! Thầy thông cảm bạn ấy rất kiệm lời! -Trang trả lời

-Không sao! Em học lớp 11A3 cùng Trang! Trang dẫn bạn về lớp luôn nhé!

-Vâng! Em chào thầy! -Trang kéo tay nó đi luôn

-Tao đói quá đi ăn nhé! -Trang

-Ừ! -Nó

Trang ấn nó ngồi xuống một cái ghế

-Mày ăn gì?

-1 trà sữa là Ok!

-Uk!

Trang chạy đi mua. Bao nhiêu ánh mắt đều hướng về phía đơn giản vì nó quá xinh. Một đứa con gái có vẻ chảnh đi đến phía nó ngồi lúc đi cố tình làm đổ nước cam lên người nó nhưng vì nó rất nhanh nhẹn nên né được.

-Bạn ơi! Mình xin lỗi nhé!

-.....-Nó chẳng nói gì ngồi sang ghế bên cạnh, mặt hướng về vườn hoa của trường

Bị bơ nên nhỏ đó quē quá tức giận đi luôn. Nhỏ đó không ai khác là Lin. Sau khi Lin đi thì Trang đến tay ôm một đồng hồ ăn

-Vừa có chuyện gì à?

-Không!

-Ồ! Đây trà sữa của mày! -Trang đẩy cốc trà sữa cho nó.

-Mày là heo à? -Nó nhìn núi đồ ăn của Trang

-Heo kệ tao! Tao đói!

Thế là chúng nó đánh chén. Bỗng cả cái canteen ồn ào

-Mày nghe gì chưa! Anh Thiên 12A1 đi học lại rồi đó!

-Nghe nói anh bị mất tích bây giờ lại xuất hiện!

-Ừ!Lạ quá!

-.....

Trang nghe thấy thì đập bàn

-Cái gì?Anh Thiên đi học lại rồi!-Trang hét làm tất cả cái canteen nhìn như con diên trốn trại.Ngay quá nên Trang ngồi xuống,nó kéo kéo Trang

-Thiên nào vậy mày?

-Hotboy số 1 trường mình đó!Nghe nói là bị mất tích không đi học,con zai của tập đoàn kinh doanh bất động sản lớn nhất thế giới,bang chủ khét tiếng của thế giới đêm!Sau một lần đánh nhau là bị mất tích!Cả tập đoàn đăng báo,tivi tìm kiếm lâu rồi!Nhưng tính lạnh lùng lắm!Khó gần!

-À!

Đúng lúc đó chuông reo,Trang kéo nó lên lớp vì vội quá nên nó đâm vào một người và ngã xuống

-Mày không sao chứ!-Trang chạy lại đỡ nó!

-Tao không sao!-Nó đứng dậy

-Nè đi đứng không nhìn đường à!-Tên kia lên tiếng

“Hả?Cái giọng quen quen!”Nó nghĩ rồi ngẩng mặt lên đập vào mặt nó là hấn.Hấn cũng ngẩng lên nhìn dụi dụi lại mắt hấn hét lên

-CÔ CHỦ!

“Chết mẹ rồi!Làm sao giờ”Nó nghĩ rồi lên tiếng

-Cô chủ nào?Anh nhầm người rồi!

-Không đúng là cô mà Nhật Anh Băng Băng!

-Tôi tên Nguyễn Anh Linh không phải Nhật Anh Băng Băng!

-Chắc tôi nhầm!-Hấn ỉu xiu khi nhìn vào đôi mắt nó,nó không có màu xanh mà màu cà phê.Nó đã đeo kính áp tròng mà nó tự làm ra không phân biệt được là kính áp tròng.

Hấn bước đi,nó và Trang cũng về lớp.Tất nhiên là sau khi giải thích

-Mày quen anh Thiên à?

-Tên đó hả?Hấn là vệ sĩ của tao lúc bị giam cầm đó!

-Mày ơi!Đó là anh Thiên hotboy của trường đó!

-Kệ!Tốt nhất là đừng để hấn phát hiện là Ok!

-Ừ!Về lớp thôi!

.....Chỗ hấn.....

Hấn lấy máy gọi cho ai đó(Hấn đã được papa nó cho về nhà và đi tìm nó bằng được)

-Điều tra cho tôi người tên Nguyễn Anh Linh!

-Rõ!

Hấn cúp máy.

-Cô chủ à!Em đang ở đâu!-Hấn lững thững bước về lớp.....

Nó và Trang đang đứng trước cửa lớp,Trang đi vào trước còn nó đứng đợi ở ngoài.Cô giáo bước đến

-Em là học sinh mới!

Gật gật

-Vậy em đứng chờ tí nhé!-Rồi cô đi vào lớp

-TRẬT TỰ!Hôm nay lớp chúng ta có bạn mới!

-Nam hay nữ hả cô?

-Bạn là hotboy hay hotgirl hả cô?

-.....

-TÔI BẢO TRẬT TỰ!-Cô hét làm cả lớp im lặng

-Em vào đi!

Nó bước vào đứng trước cả lớp

-Woa!Đễ thương quá!

-Mĩ nữ!Đẹp đẹp

-Là bạn nữ hồi nãy mình gặp ở cổng trường đó

-Xấu!Sao đẹp bằng tui!

-Tui đẹp hơn!

-.....

-TRẬT TỰ ĐỂ BẠN GIỚI THIỆU!-Cô hét lên lần nữa“Chắc tổn thọ với cái lớp này mất thôi!”

-Nguyễn Anh Linh!-Nó nói cộc lốc

-Bạn ấy lạnh lùng quá!

-Nhưng đẹp!

-Chảnh!

-.....

-TRỜI ƠI TRẬT TỰ GIÙM ĐI!-Cô hét lên

Cả lớp im phăng phắc

-Bây giờ em muốn ngồi đâu!

Nó chỉ tay về phía bàn cuối cùng ngay cửa sổ gần luôn chỗ Trang

-Được rồi!Em xuống đi

-Không được cô ơi!Chỗ đó không ngồi được!

-Nhỏ đó không được ngồi cạnh hotboy 2 của trường!

-Các em trật tự!-Thế là cả lớp im lặng

Nó bước xuống ngồi vào bàn.Bên cạnh có một tên còn đang ngủ.Nó mặc kệ quay ra cửa sổ ngắm

-Được rồi!Bây giờ học!

Tua nhanh.....

.....reeng....reeng.....hết giờ học.Tên con trai bên cạnh nó đã tỉnh nhìn nó

-Ai cho cô ngồi đây!-Tên đó nhìn nó bằng ánh mắt sắc lạnh

-Thích!-Nó trả lời mà không thèm nhìn

-Cô ra chỗ khác ngồi đi!

-Không!

Tên đó tức giận xoay người nó ra.Tên đó ngạc nhiên hét lên

-BĂNG BĂNG!

10. Chap10:

-Tên tôi là Nguyễn Anh Linh!Bạn nhận nhầm người rồi!

-Không!Anh chắc chắn em là Nhật Anh Băng Băng!

-Bạn nhầm tôi với ai rồi!

-Nếu anh bảo là em đeo kính áp tròng thì sao?-Tên đó ghé sát mặt vào tai nó

-Thôi thôi!Em chịu thua!Đúng em là Băng nhưng anh họ à đừng nói với ai nha!

-Biết ngay mà!Ok!Anh hứa!

*Nhật Quang Khánh:17t,anh họ nó,hotboy số 2 của trường,rất quan tâm nó,hơi lạnh nhưnh rất con nít,lúc nào cũng chửi nhau với Trang.

-Hey!Băng anh họ mày đây à!-Trang

-Ừ!

-Đó là tên khó ưa!

-Bà cô già cũng khó tính!-Khánh

-Tên bệnh hoạn kia!-Trang bẻ tay

“Chết cmnr”Bốp Bình hai cục u trên đầu Khánh nổi lên

-Chết đi con!Haha!-Trang cười

Khánh ôm đầu ngồi khóc nói thầm“Đồ bà la sát”

-Vừa bảo gì?-Trang lườm

-Haha!Có bảo gì đâu!Nghe nhầm rồi!-Khánh cười che giấu tội =.=

-Chắc vậy!-Trang quay qua nó luyện thuyên một mình tiếp.

Tua.....

Reeng...reeng

-Yeeeeee.....Đã được về!-Trang reo lên rồi kéo nó ra khỏi lớp bỏ Khánh chạy theo gọi ý ới

-Trang bà đem em tui đi đâu đó!

Trang bỏ mặc Khánh lòi nó ra cổng trường rồi chạy đi lấy xe,Khánh chạy đến

-Chạy nhanh kình!

-Anh làm gì?Không về à?

-Có nhưng bây giờ em đang ở đâu?Hay đến nhà anh đi!Anh ở có một mình!

-Em có mua một căn biệt thự rồi!

-Nhưng không được!Anh đến ở cùng em!Nếu em gặp chuyện gì anh biết nói sao với chú!

-Thế cũng được!

-Vậy cho anh địa chỉ!Mai anh dọn đến!

-Ừm!Đây!-Nó lấy một tờ giấy với một cái bút ghi vào rồi đưa Khánh

-Tạm biệt!-Anh nó hun vào má nó

-Uk!-Nó

-Nè!Em chưa hun tạm biệt anh!-Khánh chỉ chỉ má

Nó nhúu mày rồi hôn vào má Khánh một cái

(Đó là cách chào tạm biệt của anh em nó.Kì quặc)

Từ đằng xa hấn nhìn thấy cảm giác khó chịu dâng lên.Mặt đằng đằng sát khí bỏ về.

Nó với Trang cũng về nhà.Nó thì ngủ ngon lành nhưng hấn vừa về thì lao lên phòng.Người hầu sợ sệt nhìn hấn tỏa ra hơi lạnh.Khi vừa đáp xuống giường hấn hét lên

-AAAAAAA.....

Rồi hấn mất ngủ cả buổi tối vì hình ảnh nó với Khánh cứ ám hấn.Hấn cứ tưởng tượng nếu nó là Băng thì.....(Đúng là chị Băng đó.Tìm đâu nữa)

Sáng hôm sau,hấn dậy mang theo hai cặp mắt gấu trúc đi học.Đang đi trên đường mắt nhắm mắt mở mà không để ý phía trước có một chú mèo.Hấn sắp tông vào thì thấy một mái tóc tím quen thuộc lao ra giữa đường.Bây giờ không tỉnh cũng phải tỉnh vội vàng phanh xe lại“Kettttttt...”mũi xe moto cách nó 1cm nữa là đâm.Nó vẫn bình thản ôm con mèo đứng dậy như không có chuyện gì xảy ra.Hấn thì thở phào nhìn nó rồi nhảy xuống xe vút đầy gọi quản gia tự đến vác về.Hấn đi theo nó

-Cô là Linh?

Nó nhìn hấn rồi gật đầu vuốt ve con mèo.

-Cô rất giống với một người tôi tìm kiếm.Cô ấy cũng có mái tóc tím,tính lạnh lùng và chỉ khác là cô ấy có màu mắt xanh rất đẹp!-Hấn nói.

Nó nhìn đồng hồ,rồi lại nhìn hấn vội vàng thả con mèo vào trong cặp rồi cầm tay hấn kéo đi chạy thật nhanh.Hấn bị nó cầm tay thì giật mình nhưng không có ý định buông ra mà nắm lại,hơi ẩm từ tay hấn truyền vào khiến cả người nó len lỏi cảm giác kì lạ.Cả hai chạy đến trường học nhưng cổng đã đóng.Nó ngẫm nghĩ rồi lôi hấn ra sau vòng theo tường ra đằng sau trường.Nó thả tay hấn ra khiến hấn cảm thấy hụt hẫng.Bây giờ nhiệm vụ cao cả của 2 người là trèo tường.Nó thả con mèo ra cho lên vai rồi quăng cặp vào.Nó nhìn cái váy ngắn quá không thể trèo tường được bèn tháo nơ ra buộc vào mắt hấn

-Cái gì vậy?

-Đứng yên đó!Tôi nói bỏ ra mới được bỏ!

Hấn gật cái.Nó yên tâm nhảy lên rồi đáp xuống đất một cách an toàn.

-Tháo ra đi!Nhảy qua đây!

Hấn tháo nơ ra rồi trèo qua tường.Hấn trả nơ cho nó rồi phì cười.Hấn kéo lên lớp nó.Cô giáo đã vào nhìn thấy nó liền nói

-Em đi học muộn!Đi đâu mà giờ mới vào!

-.....-Nó vẫn im lặng

-Em ấy đi theo em!-Hấn bước vào cô nhìn thấy hấn thì sợ sệt

-Băng...em..em vào lớp đi!Lần sau đi sớm nhé!

Nó bình thản vào lớp trước cái nhìn ghen tị của bọn con gái và cái nhìn nãy lửa của Kim“con nhỏ chết tiệt!Đã quyến rũ anh Khánh còn quyến rũ anh Thiên của tao!Mày phải trả giá!”.Hấn thì vẫn vô tư

-Cô bé!Chiều đợi anh ở cổng trường!-Hấn nói rồi quay đi lạnh lùng.

Nó ngồi xuống lấy con mèo trong cặp ra ngồi vuốt ve. Cô giáo nhìn thấy cũng không dám nói gì vì sợ hấn. Còn Trang thì không bắt chuyện được trong lòng rất nôn nóng mong ra chơi, Khánh thì

-Em với tên đó có quan hệ gì? Nó có làm gì em không? Em bị làm sao không? Anh bảo đưa đi mà không chịu? Nó mà làm gì em anh quyết không tha!

-Bạn bè! Bình thường! -Đó là câu trả lời của nó

-May cho hấn! Khôn thì anh phải xé xác hấn ra!

-Thôi! Không sao mà! Hấn từng là vệ sĩ của em khi ở biệt thự!

-Ồ! Tốt cũng may hấn không phát hiện!

Thế là cả buổi học toàn những ánh mắt viên đạn hướng về phía nó.

Reeng.....

Chuông vừa reo, Trang đã kéo nó xuống vườn hoa của trường-nơi ít người đến nhất. Trang hỏi thì nó nói kể lại mọi chuyện.

-Hay hấn thích mày!

-Tao không quan tâm!

-Tao khát quá! Tao đi mua nước, mày uống gì không?

-Trà sữa!

-Suốt ngày trà sữa!

-Ngon!

-Ok ok! -Trang nói rồi chạy đi. Nó vẫn ngồi nghịch con mèo mà không biết từ đằng xa có người theo dõi. Điện thoại nó reo

“Số lạ?” Nó nghĩ rồi bắt máy

-Mày tránh xa anh Thiên và Khánh ra! Nhất à anh Thiên là của tao! Mày đừng có quyến rũ rồi bắt cá hai tay..... Tít..tít! -Bên kia nói chưa hết câu nó đã tắt máy “Bệnh hoạn” nó nghĩ, còn bên kia không ai khác là Kim

-Mày nhất định phải CHẾT! -Kim nghiến răng rồi bỏ đi. Trang quay lại hai người cùng về lớp tiết học bắt đầu tiếp....

11. Chap11:

Giờ ra về, nó bảo Trang đi trước rồi cùng Khánh trốn ra bằng cổng sau của trường với ý định tránh mặt hấn...nhưng..... Nó tính không bằng hấn tính, nó nhìn thấy hấn đứng cạnh moto đang chờ nó

-Kiểu này em không trốn được rồi!

-Giúp em!

-Anh cũng chưa biết chắc!

Hấn thấy nó đang đến gần thì cười thầm “Haha, tôi biết em sẽ trốn mà” nhưng mặt hấn tối xầm khi thấy Khánh đi bên cạnh. Nó và Khánh đứng trước mặt hấn

-Ồ! Ai đây? Hotboy số 2 của trường đây sao?

-Vinh hạnh được gặp hotboy 1! -Khánh đáp lại một cách giễu cợt rồi quay qua nó -Đi thôi!

Nó gật gật rồi đi theo Khánh nhưng bị hấn kéo lại rồi đẩy ra đằng sau hấn

-Cô ấy là của tao!

-Thích cô ấy thật lòng không hay chỉ là bề ngoài giống ai đó?-Khánh hỏi

Hấn bối rối nhưng không thể hiện ra, ít nhiều Khánh cũng đoán được.

-Sao mày biết?

-Đơn giản!Tôi không muốn Linh là người thay thế cho cho cô gái của anh!

Hấn càng thấy có lỗi với Linh sau khi nghe Khánh nói.Đúng!Hấn cảm thấy thích vì vẻ bề ngoài của Linh giống Bằng.Giống người con gái hấn tìm.Linh chỉ là người thay thế Bằng,tuy Linh và Bằng giống nhau nhưng nó cũng có cái khác.Hai con người hai thể giới khác nhau.Bằng là tiểu thư là Nữ Thần.Linh là cô gái có địa vị khá giả,cha mẹ đều mất sớm để lại gia tài đó (Đó là Hồ sơ giả do Trang làm).Hấn cười chua xót rồi thả tay nó ra lên xe phóng đi luôn.Nó quay qua Khánh

-Không sợ bị phát hiện?

-Không!Đi thôi!-Khánh kéo nó lên ô tô rồi cả hai về biệt thự.

Hấn về nhà trong bầu trời bão.Cả tối hấn ở trong phòng khóa cửa,ngồi một mình trong xó tối lảm bảm“Mình thật xấu xa!Mình là tên đáng chết!”PaMa hấn gọi cửa cũng không chịu mở,bỏ cả bữa ăn.

-Nó làm sao vậy bà!-Papa hấn

-Ông hỏi tôi thì tôi hỏi đầu gối à?-Mama hấn

-Có khi nó sau khi mất tích lên cơn điên không?

-Ồ!Có khi thế á!Hay là...

-Là gì.....

-Nó không phải con mình!Có khi chúng giết con rồi biết gia thế sợ quá nên gửi một thằng khác!

-Có thể lắm chứ!

-Đạp cửa vào hỏi!-Mama hấn hùng hổ đạp cửa vào,hấn vẫn mặc kệ ngồi xó lảm bảm.Mama hấn gọi

-Thằng kia!

-Mama gọi gì?-Hấn vẫn ngồi nhưng mồm vẫn nói

-Mày giấu con tao ở đâu?

-Thì con đây chứ pama còn thằng nào à?

-Vậy nói,mama sinh ngày bao nhiêu?(Chú ý là thông tin của gia đình bị giấu trừ người trong gia đình là biết thôi)

-23/6

-Papa sinh ngày nhiều?

-11/3

-Bí mật papa là gì?

-Đây mình!-Pa hấn

-Im lặng!

-Sợ vợ!-Hấn

-Tốt!

-Nó có phải con mình không?-Pa hấn

-Đúng đúng!

Thế là papa hấn đi ra còn mình mẹ hấn ở lại tâm sự

-Con zai có chuyện gì mà thần thờ thế kia

-Con yêu một cô gái nhưng cô ấy mất tích do bom nổ,tự dưng một cô gái khác xuất hiện giống y đúc cô gái đó nhưng màu mắt và gia cảnh khác!Con cũng thích cô ấy rồi Khánh bảo con là cô gái đó chỉ là người thay thế cho cô gái kia.Nên con....

-Con vẫn còn yêu cô gái mất tích chứ?

Hấn gật đầu

-Còn cô gái kia?

-Con...con không biết nữa!

-Vậy hãy nghe theo trái tim mách bảo và chọn một người!Đừng để cả hai phải đau khổ vì vậy hãy bắt đầu luôn chứ đừng chần chừ!Hiểu không?

-Dạ!Con sẽ làm như lời mama nói!

-Vậy ngủ ngon!Mai còn đi học!

-Mama ngủ ngon!

Mama hấn ra ngoài

-Thế nào?Nó bị làm sao không?

-Chúng ta sắp có con dâu rồi!

-Con dâu?

-Đúng rồi!...bla..blo...-Mama hấn kể hết cho papa hấn

-Ôi!Thằng con zai lớn thật rồi!Lần sau phải cho nó mất tích nhiều hơn mới được!-Papa hấn chấm chấm nước mắt rồi cùng vợ về phòng cười tươi vì sắp có con dâu.

Còn hấn,sau khi mama ra ngoài hấn nằm xuống suy nghĩ nên thức trắng cả đêm.Sáng sớm mới ngủ được 2 tiếng là phải dậy đi học.Và hôm nay hấn rút kinh nghiệm,tuyệt đối không tự lái xe khi buồn ngủ nên đã đi cùng tài xế tranh thủ ngủ luôn.Hấn lững thững ngáp dài ngáp ngắn đi vào trường.Đám fan thì hò hét

-AAAAAAAAA.....Anh Thiên kìa!!!

-Anh đẹp trai quá!!!

-Làm người yêu em nhé!

-.....

-TRỜI ƠI!CÂM HẾT CHO TÔI!-Hấn hét lên“Nhức hết cả đầu”đám fan im bật còn hấn vẫn nhiệm vụ cao cả lên lớp nằm bẹp dí trên bàn ngủ.

Nó đến trường trong những cặp mắt viên đạn của bọn con gái và vào lớp cũng chẳng khác gì,đặc biệt là anh mắt của Kim như muốn ăn tươi nuốt sống nó vậy!Nhưng...nó vẫn bình thần vuốt ve con mèo và đi cùng Khánh nên được người hùng bảo vệ.Đứa nào ho he,chém!

Tiết học nhanh chóng kết thúc,Trang kéo nó và Khánh xuống canteen đẩy hai người ngồi xuống rồi đi mua đồ ăn.Ba người đang ăn thì hấn từ đâu cũng đi đến ngồi cạnh nó đối diện với Khánh và Trang

-Tôi ngồi với!

-Tự nhiên!-Khánh

Nó chẳng nói gì cứ ăn như bình thường.Ăn xong nó đứng dậy đi với Trang về lớp còn Khánh và hấn

-Có chuyện gì nói đi!-Khánh

-Tôi sẽ vẫn yêu Băng và từ bỏ Linh nên tôi muốn làm bạn!

-Tôi chờ câu này lâu rồi!Rất vui được làm bạn với anh!-Khánh cười rồi hai người đứng dậy đi với nhau về lớp.Còn ở canteen

-Chuyện có một không hai!Hotboy làm bạn với nhau!

-Bình thường hai anh hay đấu đá nhau mà bây giờ lại làm bạn.Trời ơi anh Khánh của tui!

-.....

.....Giờ ra về.....

-Em gái hôm nay đi chơi nha!-Khánh

-Chơi đâu?

-Bar Black!

-Ok!Nhưng về nhà đã!

-Ừm!Trang đi không?-Khánh quay qua Trang

-Hôm nay gia đình Trang có việc rồi,Khánh với Linh tự đi nhé!

-Ừ!Bye!-Khánh vẫy tay rồi kéo nó đi

Nó và Khánh đang ra tới cổng trường thì gặp hấn

-Yo!Bar Black k?-Khánh quàng tay qua vai hấn

-Ừ!

Nó nhìn hai người khó hiểu rồi quay qua vuốt con mèo tiếp.Hấn nhìn nó vẫn có chút rung động“AAAA...không được mình yêu Băng mà!”.Hấn vò đầu rồi chạy mất

-Ủa?-Khánh nhìn hấn rồi mặc kệ cầm tay nó kéo lên moto và phóng đi.

Ở đó không xa,Kim và Lin đã nhìn thấy cảnh nó với Khánh nắm tay còng với ở canteen hấn ngồi cạnh nó.

-Chị à!Làm gì đi chứ!-Lin

-Tất nhiên!Tối nay bar Black tìm thời cơ bắt cóc nó rồi đem ra nhà kho X cho tao!

-Dạ!

Rồi hai người đi mất....Vậy kế hoạch bắt cóc có thành?Hấn có phát hiện được nó chính là người hấn tìm....

12. Chap12:

Mình định nghỉ 1 tuần để sửa nhưng không có thời gian vì tuần sau mình đi học rồi nên mình sẽ cố gắng ra chap trước rồi sửa sau.

Tối....

-Băng ơi!Xong chưa?

-Em xuống ngay!

Nó ngấm mình trong gương“Không tệ”.Nó mặc chiếc áo lệch vai màu đen.Quần jean đen bó sát vào thân quyến rũ.Mái tóc tím cột lên cao và đầu đeo một chiếc ruy băng trắng.Nhìn nó rất ư là Kute.Nó với lấy chiếc điện thoại,hai cái thẻ vàng đút vào túi rồi ôm con mèo chạy xuống

-Em có cần giữ khư khư con mèo k?

-Có!

-Để nó ở nhà!

-Không!

-Để lại đi!Nha nha em gái iu quá!...nhầm...iu quý!

-Không thì em ở với nó!

-Nhưng....Thôi được rồi mang đi!

Khánh đẩy nó với con mèo vào chiếc xe mui trần rồi phóng đi.Đến bar Khánh đập cửa bước vào rất anh hùng =.='.Mọi người trong bar quay ra nhìn

-Anh Khánh đẹp trai quá!

-Lâu lâu mới thấy anh vào bar!

-Con nhỏ bên cạnh anh là ai vậy?

-Nhà quê còn bày đặt trêu cao!

Mọi tiếng bàn tán vang lên,một đứa con gái tóc vàng,váy ngắn cũn cỡn,hở hang,phấn đánh dày mấy cm đi ra bám vào tay Khánh chu mỏ“chó”nói làm nó với Khánh buồn nôn

-Anh iu à!Sao bây giờ mới đến?Con đ* kia là ai sao lại được đi theo anh!Nó nhìn quê quê!-Con nhỏ vừa dứt lời“Chát”một bên má ả đỏ bừng im dấu năm vết tay,người tát tất nhiên là Khánh

-Cô là cái thá gì mà chửi Linh!Cô xem lại mình đi chả khác gì vừa nãy cô nói chính mình đâu!Phấn thì chát đầy mặt thấy mà ớn!-Khánh đập cho ả một phát

-Tôi trước giờ không chấp con gái nhưng ai đụng vào Linh tất cả đều chịu hậu quả cho dù là con gái đi nữa!Bây giờ quỳ xuống xin lỗi cô ấy!Nhanh!-Khánh quát rồi chỉ vào nó

-Dạ dạ!Em xin lỗi chị chị tha cho em!-Ả quỳ xuống trước mặt nó

-Bây giờ thì cút đi!-Khánh vừa dứt lời ae vội vàng chạy mất nhưng ả vẫn ném cái nhìn về phía nó“Con chó!Mày phải trả giá cho chuyện này”

Sau khi náo loạn bar thì đúng lúc hấn tới lại đập cửa bước vào(cửa:Em có tội tình gì chứ!T__T)

-Có chuyện gì à?-Hấn bước đến hỏi Khánh

-À!Không!

-Ồ!Thế bây giờ vào phòng đi!

-Ừ!-Khánh kéo nó vào phòng

Phòng Vip1:

-Này!Uống đi!-Hấn ném cho Khánh chai rượu

Khánh đón lấy rồi hai người nói chuyện thuyên,Khánh đã say nằm gục xuống ngủ,hấn vẫn còn khá là tỉnh,còn nó vẫn ngồi vuốt ve con mèo,được một lúc nó đứng dậy

-Em đi đâu?-Hấn

-WC!Anh tính đi cùng à!-Nó phán một câu xanh rờn.Mặt hấn đỏ ửng lên rồi thả tay nó ra.Nó đóng cửa rồi bế con mèo đi tìm WC.Đi lòng vòng mãi thì gặp một bọn mặt mũi hung tợn,tóc xanh tóc đỏ,hình xăm đầy mình đẩy nó vào tường

-Cô em đi đâu thế?

-.....

-Em xinh đấy nhưng mà kiêu quá!

-Bao nhiêu tiền một đêm?

-.....

Nó vẫn khuôn mặt lạnh băng, ánh mắt vô hồn vuốt ve con mèo đang sợ hãi trong tay.

-Tránh ra!

-Ồ! Em gan quá! Nhưng làm sao bọn anh để con mèo béo bỏ thoát được! Hahaha....

-Đại ca chơi xong cho em với nhé! -Đàn em

-Tất nhiên! -Tên đại ca

-Lần cuối! Tránh ra! -Nó

-Nếu không thì cô em làm được gì?

-Đừng trách! -Nó thả con mèo ra đằng sau cho tên cầm đầu một phát đá vào mặt tên đó ngã xuống đập đầu vào tường. Máu chảy ra từ đầu. Chết ngay tại chỗ

-Ai muốn gặp Thần chết tiếp! Mời! -Nó giọng lạnh băng mắt nhìn thẳng vào bọn đàn em làm chúng run cầm cập không ai bảo ai chạy nhanh nhất có thể. Nó bình thần bế con mèo lên hướng về WC. Kim và Lin đứng gần đó

-Chết tiệt! Cô ta biết võ! Dùng thuốc mê đi!

-Dạ! -Lin

Lin đứng ra khỏi chỗ nấp đi theo nó vào nhà WC. Khi nó đang định mở cửa thì một cái khăn bịt mũi nó lại. Nó chống chọi nhưng không còn sức. Mí sụp xuống, tay buông thõng con mèo nhảy xuống gầm gừ kéo Lin lại nhưng bị cô ta hất sang một bên. Lin với Kim bế nó lên xe nhưng không biết con mèo đã nhảy lên đằng sau từ lúc nào. (Mèo bá đạo :))

2 tiếng sau~

Kim và Lin bước vào cùng 3 thằng con trai

-Chị ơi nó chưa tỉnh ạ! -Một tên nói

-Hắt nước đá vào người nó! -Kim

Tên đó cầm xô nước đá hắt vào người làm nó ỚT SÙNG, nó tỉnh dậy

-Cô ta tỉnh rồi đó! -Lin

Kim đến gần nó nâng cằm nó lên

-Chuẩn bị chết đi vì dám cướp anh Thiên của tao!

-.....-Nó nhìn Kim bằng ánh mắt sắc lạnh không có gì là sợ hãi

-Dội thêm xô nước nữa! -Kim

“Ào” Một xô nước đá nữa dội vào người nó. Nó bắt đầu cảm thấy toàn thân lạnh và từ từ run lên.

-Đánh nó! -Kim

3 tên con trai cầm gậy tiến đến đập vào người nó, máu khắp người nó chảy ra. Một tên đập vào đầu nó. Máu chảy xuống khuôn mặt thiên thần của nó. Cái ruy băng trắng nhuộm đầy máu tanh. Nó cảm trong người đang nóng lên “Không phải thế chứ!”, mắt nó chuyển thành màu đỏ, nó tạo ra tia làm cháy dây thừng buộc tay nó, 3 thằng con trai nhìn vào mắt nó thì sợ hãi, quỳ xuống

-Nữ thần! Tha cho tôi, là cô ta bảo tôi!

-Nữ...Nữ thần! -Lin và Kim lấp bắp người run bần bật.

Nó đứng dậy chiếu tia lửa làm ba tên con trai cháy thành tro, nó bước đến gần Kim và Lin, ánh mắt tức giận

-Nữ Thần!Tha cho tôi,tôi không cố ý!Tất cả là tại cô ta!-Lin run bần bật

-Mày..!-Kim liếc Lin

-Cả hai phải chết!-Nó hét lên,biến ra một cây súng bắn thẳng vào tim Lin và Kim chết tại chỗ.Máu loang ra.

Bây giờ nó ngã xuống, vết thương ở đầu không thể tự lành lại vì chưa biến đổi hết.Nó cố gắng đi ra ngoài rồi tạo ra lửa làm cháy hết cả căn nhà.Nó bước vào rừng nhưng cả bốn phía đều tối đen như mực.Đầu nó càng ngày càng đau như búa bổ.Một số vết thương chưa lành hết nên càng rách ra khi nó di chuyển.Con mèo chạy đến gần nó dụi dụi vào chân nó ý nói “Cô chủ đừng đi nữa!”.Nó bế con mèo lên.Lông con mèo bị máu nhuộm thành màu đỏ.Con mèo nhìn chăm chăm vào nó rồi ngủ trên tay nó.Đi được một đoạn nó ngã xuống và ngất đi.Con mèo dụi dụi vào đầu nó nhưng nó không tỉnh lại,cả người lạnh ngắt,con mèo nằm sát vào người nó để sưởi ấm cho nó.Vì kiệt sức nên mèo con cũng bất tỉnh luôn....

13. Chap13:

Hắn ngồi chờ lâu quá nên đi tìm nó nhưng tìm mãi không thấy,hỏi người bán rượu mới biết có hai cô gái đã bế nó ra ngoài rồi phóng đi.Hắn tức tốc vào phòng lay lay Khánh dậy

-Này!Khánh dậy đi!

Nhưng khổ nỗi say quá nên không tỉnh được.Hắn tức điên người đập cho một phát lặn xuống ghế rồi hét lên

-LINH BỊ BẮT CÓC RỒI!DẬY ĐI!

Vừa nghe Linh bị bắt cóc,Khánh nhảy dựng lên bây giờ không tỉnh cũng phải tỉnh

-Nói lại coi!

-Linh mất tích rồi!-Hắn

-Chết rồi!Đi tìm hết chưa?

-Tìm hết rồi!Chỉ biết là bị hai con đứa nào bế đi!

-Tìm nhanh lên!Linh gặp nguy hiểm là tao chết chứ chẳng đùa!-Khánh chạy ra ngoài cùng hắn rồi phóng lên xe đi tìm.Hắn mở điện thoại lên gọi

-Tìm cho tao cô gái tên Nguyễn Anh Linh tao gửi ảnh cho!Lục tung cả thành phố này lên cũng phải tìm thấy!Nghe chưa!-Hắn hét

-Dạ!Bang chủ!

Hắn tắt máy,gửi ảnh rồi lại gọi tiếp

-Huy động toàn bộ lực lượng đi tìm cô gái lần trước ta điều tra!

-Rõ!Cậu chủ!

Hắn tắt máy.

Cả buổi tối trôi qua,hắn và Khánh ở nhà đi đi lại lại lo lắng.Hắn gọi

-Tìm thấy chưa?

-Chưa ạ!

-Thấy gọi ngay!

-Dạ!

Hắn tắt máy rồi gọi tiếp

-Thấy chưa?

-Chưa thấy, cậu chủ!

-Tìm tiếp đi dù có phải lật tung cái thành phố này lên!

-Dạ!

Hắn cúp máy.

-Chưa tìm được!-Hắn quay qua thấy Khánh đang ủ rũ,mây đen trên đầu bay quanh

-Chết rồi!Cuối cùng vẫn phải nhờ chú thôi!Hic chả biết mình có bị giết không nữa!-Khánh run run tay bấm gọi

-Alo!-Papa nó

-Chú..chú ạ!-Khánh run run trong khi hắn đang nhìn Khánh tò mò

-Ồ!Có việc gì con gọi cho ta thế?

-Dạ...con gặp em ở trong trường ạ!

-CÁI GÌ?THẬT KHÔNG?SAO KHÔNG BÁO CHO TA?-Papa nó hét lên

-Thật ạ!

-Vậy là nó còn sống!May quá!

-Nhưng.....

-Nhưng gì?Nó bị làm sao à?

-Dạ...em..ấy bị bắt cóc rồi ạ!

-CÁI GÌ?TÌM...TÌM NGAY EM CHO TA!

-Dạ...dạ!

Khánh cúp máy.

-Ai vậy?

-Nhật Lâm!

-CÁI GÌ?NHẬT LÂM!-Hắn hét

-Thôi ngay nhá!Sao ai cũng thích hét vào tai tôi thế

-Sao lại gọi cho Nhật Lâm?

-À!Linh là Băng!Úp...Nói nhầm rồi!-Khánh giật mình vì bị hắn lừa rồi nói ra hết

-Thế là Băng là Linh,Băng chưa chết!

-Ừ!Nhưng đừng nói là tôi nói cho biết!

-Biết rồi!Phải tìm cho ra!-Hắn kéo Khánh đi tìm

Bên papa nó~

-KHANG!

-Dạ!-Khang chạy vào

-Khánh tìm thấy em con nhưng nó bị bắt cóc rồi!

-Cái gì?Vậy nó vẫn còn sống!May quá~

-Mà.....AAAA....mất tích!

-Bảo người đi tìm Băng nhanh dù lật tung thành phố.Không tìm thấy đừng vác mặt về!

-Dạ!-Khang chạy đi....

Hôm nay,Khánh,hắn,nó không đi học thì Trang gọi điện cho nó không được liền gọi cho Khánh

-Alo!

-Chúng mày đi đâu mà không đi học?

-Băng bị bắt cóc rồi!

-CÁI GÌ?-Trang đập bàn đứng dậy,cả lớp nhìn,Trang vội vàng cúp máy rồi vợ cái cặp chạy thẳng ra cửa lớp

-Này em kia!-Cô giáo gọi nhưng Trang đã chạy mất

-Bảo tất cả đi tìm Băng cho ta!-Trang

-Băng nào ạ?

-Ảnh trên bàn ta đó!Tìm nhanh lên!

-Dạ!

Trang nhảy ra khỏi cổng trường leo lên xe phóng đi tìm....

Còn nó~

Nó mở mắt,ngồi dậy“Mình đang ở đâu đây?”và“Mình là ai?”.Nó đang nhìn xung quanh thì có người mở cửa vào

-Em dậy rồi à?

-Chị là ai?

-Chị tên là Phương,18 tuổi,chị làm cảnh sát tuần tra,đang làm nhiệm vụ trong rừng thì chị gặp em nằm ngất trong rừng,người toàn máu cùng một con mèo nên chị đưa về!Bác sĩ bảo em bị chấn thương vùng não nên đã sơ cứu có thể để lại di chứng!

-Em cảm ơn chị đã cứu em!Nhưng em là ai?

-Em bị mất trí nhớ?Để chị gọi bác sĩ!-Phương chạy ra gọi bác sĩ.Nó ngơ ngác nhìn con mèo đang nằm trong chăn và vuốt ve nó.

5 phút sau~

Chị Phương vào

-Em có nhớ một chút gì về quá khứ không?

Nó lắc đầu

-Vậy em ở đây với chị cho đến khi nhớ lại!-Phương cười

-Chị sống 1 mình?

-Ừ!Gia đình chị mất trong 1 tai nạn xe!

-Em xin lỗi!

-Không sao!Mà em có đôi mắt xanh đẹp lắm!

-Dạ!Chị cũng thế mà!Đôi mắt đen vui vẻ!

-Ừ!Em nghỉ đi chị mang cháo lên cho!

-Em cảm ơn!

Nó nằm xuống ngủ.Phương ra khỏi phòng và xuống bếp nấu cháo và mang lên cho nó ăn.

Tối~

Sau khi ăn xong, Phương vào rửa bát còn nó đi khám phá biệt thự. Căn biệt thự 2 tầng, sơn màu trắng có vườn hoa, đồ đạc đơn giản phù hợp. Phương với nó ngồi cạnh nhau

-Em vẫn tuổi đi học nhỉ? Mai chị sẽ xin cho em vào trường cấp 3 gần nhà. Trường đó dạy tốt lắm!

-Em cảm ơn! Nhưng em cũng muốn làm thêm giúp chị!

-Thôi không cần đâu!-Phương cười

-Nhưng chị đi làm em ở nhà chán lắm! Em muốn đi làm thêm nha chị!

-Vậy cũng được! Chị có một bạn thân mở quán cafe em làm việc bưng bê ở đó là được!

-Dạ!

-Bây giờ chị gọi em là Quỳnh Anh nhé!

-Em thích cái tên này!

-Bây giờ ngủ thôi! Mai chị còn đi làm và xin học cho em nữa!

-Em chúc chị ngủ ngon!

-Ừm! Em ngủ ngon!

14. Chap14:

Sáng hôm sau~

-Quỳnh Anh!-Phương gõ cửa

-Dạ! Em ra liền!-Nó chạy từ VS ra vì vừa VSCN xong

Nó mở cửa

-Đây là đồng phục trường! Em thay nhanh lên còn xuống ăn sáng đi học!

-Dạ!

-À! Em bế con mèo xuống luôn nhé! Chị chuẩn bị thức ăn cho nó rồi đấy!-Phương đi xuống

Nó đóng cửa và thay bộ đồng phục vào. Đồng phục ở đây rất đơn giản. Áo trắng viền xanh, váy trắng, nơ xanh thắt ở trước ngực. Nó lấy cái cặp trên bàn đã chuẩn bị từ hôm qua rồi bế con mèo xuống

-Em mặc gì cũng đẹp nhỉ?-Phương cười

-Hi! Bình thường thôi chị ạ!-Nó cười ngượng

-Đây em ăn đi!-Phương lấy trong bếp ra hai cái bánh kem và hai cốc sữa đưa cho nó 1 phần

-Chúc chị ngon miệng!-Nó cười tươi rồi cầm thìa lên

-Woa! Chị làm bánh ngon quá!

-Vậy thì ăn nhiều nha!

-Vâng!

Ăn xong....

Nó với Phương ra xe, Phương đẩy nó vào ngồi rồi sang chỗ lái phóng đi

-Ở trường mới có ai bắt nạt em cứ báo chị! Chị xử hết!

-Vâng!-Nó cười

Đến trường....

Phương đưa nó lên phòng hiệu trưởng“Cốc cốc”

-Mời vào!-Hiệu trưởng

-Chào thầy!-Phương và nó

-Chào 2 em!

-Thầy ơi!Đây là em họ của em,Quỳnh Anh!

-Quỳnh Anh à?Em học lớp 11A1!

-Em cảm ơn!-Nó

-Ừ!-Hiệu trưởng

Nó và Phương ra ngoài,

-Chị sẽ dẫn em đến lớp!

-Chị từng học ở đây?

-Ừ!

Hai người đang đi thì chuông điện thoại Phương reo

-Phương nghe!

-.....

-Tôi biết rồi!Tôi sẽ đến ngay!

Phương quay sang nó

-Chị xin lỗi nhé!Chị có nhiệm vụ gấp!Em tự tìm được không?

-Em không sao đâu chị!Chị đi đi kéo muộn!

-Vậy chị xin lỗi nhé!Tan học nhớ chờ chị ở cổng trường!-Phương chạy đi

-Dạ!-Nó vẫy tay chào Phương rồi đi tìm lớp

Và mọi chuyện vẫn diễn ra bình thường đối với nó.Hấn,Khánh,Khang,Trang vẫn đi tìm nó hằng ngày....

5 năm sau

Nó bây giờ là một cô gái 22 tuổi,xinh đẹp,quyến rũ vẫn mái tóc tím,đôi mắt xanh ngày nào.Hôm nay là ngày đầu tiên nó đi xin việc và nó đang sắp xếp hồ sơ

-Quỳnh Anh ơi!Xong chưa em!-Phương

-Dạ!Em xong rồi!

Nó chạt xuống.Hai chị em chào nhau rồi mỗi người một xe mỗi người một hướng.

Nó dừng xe trước cổng công ti T.K,nó bước vào tiếp tân

-Em cần gì?

-Em đến xin việc ạ!

-Vậy em đi lên tầng 2 rẽ phải đi thẳng là đến!

-Dạ!Em cảm ơn!

Nó đi vào thang máy,lên tầng hai và rẽ phải,ở đó cũng có nhiều người đến.Nó ngồi chờ khá lâu và thấy ai đi ra cũng buồn.

2 tiếng sau...

-Người tiếp theo!

Đến lượt nó,nó mở cửa bước vào,tên giám đốc thì ngồi cặm cụi máy tính không thèm để ý

-Mời cô ngồi!-Thư kí

Nó ngồi xuống đưa hồ sơ cho cô thư kí,cô thư kí đưa cho tên giám đốc.Tên đó dở dở vài trang,khi nhìn ảnh nó thì ngạc nhiên ngẩng đầu hét lên

-Băng Băng!

Vâng,tên giám đốc đó không ai khác là hấn-Thiên.Hấn nhảy dựng lên ôm nó

-Em đã đi đâu hả?Papa,anh Khang và Khánh,Trang lo cho em lắm đó!Em biết là trong 5 năm qua cả gia đình em và anh đã đi tìm em không?

-Anh nhầm người rồi tôi tên là Quỳnh Anh chứ không phải Băng Băng gì đó của anh!

-Không thể nào?Em chính xác là Nhật Anh Băng Băng chứ không phải ai khác.Từ mái tóc đến màu mắt đều giống!

-Nhật Anh Băng Băng?-Nó nói thầm,đầu nó tự nhiên đau như búa bổ rồi nó ngất luôn

-Băng Băng!-Hấn lay lay nó

-Gọi cấp cứu nhanh lên!-Hấn quay qua thư kí

-Dạ!

10 phút sau,nó đã ở trong phòng cấp cứu vì tình trạng nguy kịch.Hấn lo lắng đứng ngoài đi đi lại lại rồi gọi cho papa nó

-Bác ạ!Cháu tìm được Băng Băng rồi!

-Cái gì?Nó đang ở đâu?

-Ở bệnh viện thành phố!Bác đến nhanh đi!

-Ừ!-Papa nó cúp máy luôn

Tiếp theo là Khang

-Anh à!Em thấy Băng Băng rồi đang ở bệnh viện thành phố đến đi!-Hấn nói một lèo luôn rồi cúp máy luôn chẳng để Khang í ới câu gì

Tiếp là Khánh

-Anh à!Có chuyện gì?-Khánh

-Anh tìm thấy Băng rồi!Đang ở bệnh viện thành phố!Gọi Trang đến luôn đi!

-Dạ!

Hấn cúp máy....

15. Chap15:

20 phút sau,tất cả đều tập chung đầy đủ.Papa nó hỏi hấn

-Con bé sao lại thành thế này?

-bla...blo....-Hấn kể từ lúc gặp nó ở công ti đến bây giờ

Mọi người nghe xong thì lo lắng không biết nó có bị làm sao k.

2 tiếng sau~

“Ting...”Đèn cấp cứu vụt tắt,bác sĩ đẩy nó đi ra.Mọi người xúm vào

-Bác sĩ!Con tôi có sao không?

-Em cháu nó sao không?

-.....

-Mọi người bình tĩnh!Tôi đã cố gắng hết sức.....

-Cái gì?Ông muốn san bằng cái bệnh viện này à!-Trang

-Ông có tin là tôi cho ông về hưu luôn không?-Hấn,Khang,Khánh

-Tôi...tôi chưa nói hết mà!-Ông bác sĩ toát mồ hôi,run rẩy

-Vậy nói đi!-Khang

-Cô bé đã an toàn nhưng lần trước cô bé bị chấn thương ở gần đầu dẫn đến mất trí nhớ.Bây giờ nhắc đến những quá khứ khiến đau đầu và ngất xỉu thường xuyên.Gia đình cần chú ý!

-Vậy có hồi phục lại trí nhớ được không?

-Có thể nhớ lại hoặc mãi mãi không!

-Xin lỗi bác sĩ vừa nãy cháu nông nổi quá!Cháu cảm ơn!-Trang,Khánh,Khang,hấn

-Không sao!Bây giờ đi làm thủ tục nhập viện,khi thuốc mê hết tác dụng là cô bé sẽ tỉnh!

-Vậy papa đi làm thủ tục cho con bé!Các con vào thăm nó đi!-Papa nó

-Dạ!-Đồng thanh

Nó được đưa đến phòng hồi sức.Khi tỉnh dậy

-Con gái à!Ta nhớ con lắm đó!-Papa nó

-Con gái?-Nó

-Con bị mất trí nhớ!Nhưng không sao con về với gia đình là tốt rồi!

-Vậy bác là papa cháu!Vậy những người kia?-Nó chỉ tay ra đám của hấn

-Ya!Tao là Trang bạn thân mày nè!Ít nhất phải nhớ một ít chứ!

-Anh là Khang,anh hai em!

-Anh là Khánh anh họ em và là người chịu trận giúp em!(T.T)

-Còn anh?-Nó chỉ hấn

-Anh là....là...

-là?

-Anh là người yêu em!-Hấn phán một câu khiến cho Khang,Khánh,Trang,Papa nó tròn mắt nhìn còn nó nhảy xuống giường đi đến chỗ hấn

-Không ngờ người yêu mình đẹp trai dữ,chả biết là có te tua cô nào khác không nữa?-Nó lườm hấn

-Haha đương nhiên là phải đẹp trai rồi!Anh không yêu ai khác ngoài em đâu!-Hấn

-Và còn trình độ tự sướng cao ngút trời luôn!

-Hôhô...quá khen!

-Thôi được rồi!Papa và mọi người về đi!Con ở lại chăm sóc em!-Khang

-Ồ không được!Để em ở lại,mọi người cứ về đi!-Hấn

-Nhưng.....-Khang

-Cứ để con về ta ở lại! Mọi người về cho có không gian riêng tư!-Papa nó trêu hấn rồi kéo mọi người ra ngoài về

Trong phòng còn hấn với nó

-Em có nhớ gì về anh không?-Hấn

-Không!-Nó

Bỗng điện thoại nó rung

-Chị à!

-Ồ! Quỳnh Anh à! Em đang ở đâu thế?

-A! Em đang ở bệnh viện thành phố!

-Hả? Em bị làm sao?

-Em đau đầu!

-Vậy phòng nào chị đến ngay!

-Phòng hồi sức VIP.1!

-Rồi chị đến ngay!-Phương cúp máy rồi đi ngay đến bệnh viện

-Ai gọi?-Hấn

-Anh tò mò làm gì?

-Em ngoại tình phải không?

-Không phải mà!

-Thế là ai?

-Ân nhân cứu mạng!

-Nam hay nữ?

-Nghe biết rồi còn hỏi!

-Hỏi cho chắc!

10 phút sau....

“Rầm” cánh cửa phòng nó mở toang ra, Phương chạy vào

-Quỳnh Anh em có bị sao không? Bị đau chỗ nào không? Ai làm em ra thế này để chị xử?

-Em không sao đâu chị! Chị ơi có người kia!

-A! Xin lỗi em, cảm ơn đã đưa em chị vào đây! Mà em là?

-Em là người yêu của Băng ạ!

-Băng?

-Chị ơi em vừa nhận được gia đình nhưng em không nhớ ai cả!

-Vậy là tìm thấy gia đình rồi à! Em may mắn quá! Còn người yêu em nữa đẹp trai quá!

-Ha...cũng tạm thôi!-Nó

Vậy là nó đã được xuất viện và trở về sống với gia đình, nó cố gắng thuyết phục Phương nhưng không được và 1 tuần nó sẽ đến chơi với Phương 2 lần.

Thời gian cứ thế trôi qua và cũng được 3 tháng nó sống với gia đình.Hắn vẫn chưa dám tỏ tình với nó nhưng miệng vẫn cứ nói nó là người yêu hắn.Thỉnh thoảng nó với hắn đi chơi.Papa nó cũng đồng ý vì muốn một con rể như hắn.

Mọi chuyện vẫn tốt đẹp cho đến một ngày nó làm xong việc ở công ti ,hắn đòi đưa nó về nhưng nó kiên quyết không chịu và hắn đành về trước.Nó lững thững đi bộ rồi đột nhiên ai đó đánh vào sau gáy làm nó ngất đi và nó không còn biết cái gì nữa.Papa nó,Khánh,Khang chờ mãi vẫn chưa thấy nó về gọi điện cho hắn thì hắn bảo nó không chịu đi về cùng nên hắn đi trước.Và kết quả mọi người đều nhón nháo đi tìm nó vì sợ rằng nó lại mất tích giống 5 năm trước.

16. Chap16:

Nó tỉnh dậy,mắt từ từ nhìn rõ,đây là một nhà hoang,mùi ẩm mốc khó chịu xộc vào mũi nó đến buồn nôn,tay nó được trời ngược ra đằng sau chiếc cột,nó đang nhìn quanh thì“Rầm”cánh cửa bật mở,một người con gái bước vào

-Cô là ai?-Nó

-Mày quên tao rồi sao?

-Tôi không biết cô!

-Tao là Uyên Uyên,Phạm Uyên Uyên và hôm nay tao sẽ trả thù cho chị tao và tao của 5 năm về trước!-Uyên Uyên (Chắc các bạn chưa quên Uyên Uyên đâu nhỉ?)

-Phạm Uyên Uyên?

-Đúng!

-Tôi không nhớ!

-Mày phải nhớ!-Uyên Uyên gọi thêm hai người con gái vào

-Đánh nó cho tao!-Uyên Uyên

Hai đứa con gái cầm gậy đập liên tiếp vào người nó,máu loang ra cả một vùng.Nó ngất đi

-Đổ nước đá vào!-Uyên Uyên

“Ào”Một xô nước đá dội vào người nó,nó lim dim mở mắt,cả người co lại vì lạnh,vết thương sót và càn rạch ra.

-Được rồi!Đem súng đây!-Uyên Uyên

-Súng?-Nó lẩm nhẩm, đầu nó đang tua lại những quá khứ như một cuộn băng“Nhớ rồi!”

“Pằng”Viên đạn bay ra, nó gục xuống,máu từ ngực trái chảy ra

-Tạm biệt!-Nó cười rồi nhắm mắt lại không còn biết gì nữa.

-Cuối cùng tao cũng giết được mày!Anh Thiên phải là của tao!-Uyên Uyên đang cười hả hê thì cánh cửa mở toang ra một lần nữa..

-BĂNGGGGG!!!-Hắn hét lên rồi chạy đến ôm lấy nó lay lay nó nhưng nó không tỉnh,cả người đầy máu

-Cô đã làm gì Băng? -Hắn đứng dậy tiến đến chỗ Uyên Uyên

-Em...em chỉ cắt đuôi họ anh thôi mà!-Uyên Uyên

-Tôi thật sai lầm khi 5 năm về trước cứu cô để rồi cô giết người tôi yêu!-Hắn cho người bắt Uyên Uyên lại (Bây giờ mới nhận ra thì muộn rồi ông ạ) rồi bế nó đến bệnh viện cùng papa nó,Khánh,Khang.Trước khi ra hắn còn quăng một câu

-Tôi sẽ cho đau đớn gấp trăm lần Băng Băng!

-Hừm!Cô ta sẽ chết thôi!Tôi đã kết liễu cô ta rồi,bây giờ tôi chết cũng chả sao!Nhưng anh vẫn phải là của tôi!-Uyên Uyên

10 phút sau,nó đã được hấn đưa đến bệnh viện và hiện tại đang ở trong phòng phẫu thuật

Ai nấy lo lắng đi đi lại lại....

5 tiếng sau,đền phẫu thuật vụt tắt bác sĩ đi ra,mọi người xúm lại hỏi

-Tôi thành thật xin lỗi,chúng tôi đã cố gắng hết sức,viên đạn ngay sát tim,mất quá nhiều máu,cả người đầy thương tích,xương gần như vỡ vụn và não đã bị tổn thương!

-Cái gì?Ông muốn tôi san bằng cái bệnh viện này à?-Khang,Khánh

-Không thể nào!-Pa pa nó

-Không phải cô ấy vẫn còn sống!Ông nói dối phải không?-Hấn

-Chúng tôi thành thật chia buồn!-Bác sĩ cúi xuống rồi bước đi,nó được đẩy ra hấn đến cạnh nó quỳ xuống

-Là tại anh,nếu 5 năm trước anh không cản em giết cô ta thì em đã không như này!Tất cả là tại anh,anh còn chưa kịp nói lời yêu em mà!Đừng rời bỏ anh!

-Không phải tại em,đừng như thế,Bằng ở thiên đường sẽ không vui đâu!Hãy để con bé yên nghỉ!-Khang

Ngày hôm đó kết thúc trong đau buồn,tang lễ của nó được nhiều người đến dự,tin Nữ Thần đã băng hà khiến nhiều người đau buồn và đó cũng là Nữ Thần cuối cùng mà người người kính trọng.

Tang lễ của nó diễn ra trong ba ngày và sau ba ngày mọi thứ trở lại bình thường.Uyên Uyên đã bị hấn hành hạ và bỏ đói đến chết.Và sau cái chết của nó hấn tự dần vặt mình,nhốt mình trong phòng 1 tuần không ăn không uống cho đến khi Khang và papa nó sang khuyên bảo thì hấn còn chịu ăn cơm như bình thường và trở thành một con người lạnh lùng ai ai cũng sợ không một ai dám nhìn thẳng vào hấn.Hấn vùi đầu vào công việc để quên đi nó nhưng không được.Ở công ti mọi người đều khiếp sợ hấn“Một tảng băng” lạnh lùng không tan chảy.

3 năm sau

Ngày XX/Y

Hôm nay là ngày dỡ của nó,hấn đến cạnh mộ nó và kể những cuộc sống của hấn.Papa nó và Khang đã chuyển sang Mĩ sống.Khánh cũng đi Mĩ luôn từ lúc nó mất.Trang thì vẫn thường xuyên đến mang hoa để bên mộ nó.Đang định đứng lên thì điện thoại hấn reo

-Alo!

-Con cần sang Mĩ gấp!Đối tác làm ăn bên đó đang gặp ít rắc rối nên nhờ chúng ta!Con ra sân bay luôn nhé,papa đặt vé rồi!

-Vâng!-Hấn cúp máy tạm biệt nó rồi lái xe ra sân bay

Đôi khi số phận không theo ý muốn nhưng ta phải luôn nắm bắt được nó

Và đôi khi muốn bắt đầu cuộc sống mới chúng ta cần phải kết thúc cuộc sống cũ...

.....

17. Chap17:

Sau 13 tiếng ngồi máy bay,hấn đã đặt chân lên đất nước Mĩ.Hấn lái xe về khách sạn,thuê phòng và ngủ tới tối hấn mới dậy.Hấn đi bộ trên vỉa hè ngắm cảnh xung quanh hôm nay đông đúc hơn vì có lễ hội,hấn chẳng hứng thú nhưng lại chẳng có việc làm nên cũng tham gia...Đi đến đâu hấn cũng có fan hâm mộ

-Woa!Anh chàng kia đẹp trai quá!

-Ước gì anh là bạn trai của mình!

-Anh ơi làm người yêu em nha!

Hắn thì bỏ ngoài tai tất cả vì trong tim hắn chỉ có nó.Đang đi thì hắn thấy hình bóng quen thuộc của nó trong dòng người hắn liền vội vã đuổi theo nhưng hình bóng đó đã biến mất trong dòng người lễ hội.Hắn nhìn quanh nhưng không thấy đâu.

-Chết tiệt!-Hắn bỏ đi về khách sạn,cả đêm không ngủ được vì hình nó cứ lớn vờn bay quanh trong đầu.4h sáng hôm sau hắn mới ngủ được cho tới trưa hắn thức dậy đi ăn trưa vì cái bụng đang phản chủ.Hắn đi vào một quán ăn bình dân nhỏ vì lâu lâu hắn cũng thích nó.

-Bác ơi cho cháu một phở!

-Ra ngay!

Hắn đang ăn thì một cô gái nữa vào và ngồi cạnh hắn

-Bác ơi cho cháu một xuất!-Tiếng nói cô gái vang lên trong trẻo

“Cái giọng nghe quen quen”Hắn ngẩng lên.Đập vào mắt hắn là khuôn mặt đó,đôi mắt đó,mái tóc đó,hắn ngậy người nhìn nó rồi nó quay lại thấy hắn đang nhìn, nó giật mình

-Thiên....!

-Băng là em đúng không?

-Không....Không....phải anh nhận nhầm người rồi!-Nó lấp bắp để tiền trên bàn rồi chạy vụt ra,hắn đuổi theo,nó chạy rài giữa đường,một cái xe lao đến“Kettttttt....”Cái xe đổ còn nó cảm thấy mềm mềm ở dưới nhìn xuống thì thấy hắn

-Em đó!Đi đứng kiểu thế hả?

-Tôi xin lỗi!-Nó đứng dậy định chạy đi thì bị hắn kéo lại và nó ngã vào người hắn

-Em đừng trốn nữa,em đã bỏ anh đi 8 năm rồi,em giả chết giỏi lắm,em phải chịu phạt vì tội dám lừa anh!-Hắn bế nó lên

-Ya!Thả em xuống em còn phải về với papa và anh Khang,Khánh nữa,họ lâu lâu mới cho em đi chơi!Về muộn là chết đó!-Nó vùng chân

-Vậy ta đi về nhà em!-Hắn bế nó về khách sạn cho nó vào xe rồi hắn sang ghé lái đưa nó về

-Nhà em đường nào?

-PhốXX,đường A!

20 phút sau,chiếc xe dừng trước căn biệt thự to đùng,nó nhảy xuống xe,nhập mật khẩu rồi cổng tự mở ra.Hắn cho xe vào rồi đi theo nó vào bên trong

-Papa,anh Khang,anh Khánh em về rồi!-Nó chạy vào phòng khách

-Hôm nay về sớm thế?-Khang

-Cháu chào bác,chào anh,chào em!-Hắn

-Thiên!-Papa nó,Khang,Khánh

-Dạ!

-Sao cháu đến đây?

-Cháu sang bên này gặp đối tác nhưng họ chưa đến cháu đi ăn thì gặp Băng ạ!Nhưng cháu hỏi tại sao Băng chưa chết!

-Thực ra ca phẫu thuật thành công nhưng con bé có thể bị liệt cả người và sống đời sống thực vật!Ta đã để con bé giả chết sau đó đưa nó sang Mi chữa trị,nó tỉnh được cách đây 2 năm và dành nửa năm để tập đi và hoạt động cơ thể!Ta xin lỗi vì đã giấu cháu!

-Không sao đâu ạ!Cháu hiểu mà!-Hắn cười rồi đi đến bên cạnh pala nó nói thầm gì đó rồi ông cười

-Tất nhiên rồi!Con rể!Ta đồng ý hai chân hai tay luôn!

-Cháu cảm ơn!Vậy cháu sẽ dẫn Băng đi chơi!

-Ồ đi chơi vui nhé!Cần thì ở với con rể luôn cũng được!HAHA

-Papa nói gì đấy!-Nó lườm ông

-Haha có gì đâu con!Đi chơi với Thiên đi!

-Dạ con chào papa con đi đây!Bye 2 anh nhé!-Nó kéo hắn chạy ra ngoài.Sau khi nó đi 2 thằng anh xúm vào hỏi

-Papa nó nói gì vậy?-Khang

-Bí mật!

-Chú à nói cho cháu biết thôi!Kệ Khang đi!-Khánh

-Ồ!Sao mình có thằng anh họ hách dịch thế nhỉ?

-Hai thằng này đi chơi đi!-Papa nó đẩy hai thằng ra

-Xì!Pa không nói thì thôi!Mình đi chơi đi anh!-Khang khoác vai Khánh đi chơi

Còn ở chỗ nó và hắn.....

Sau khi tỉnh dậy tính cách của nó thay đổi luôn vui vẻ,ấm áp chứ không lạnh lùng,băng giá.Nó kéo hắn chạy hết chỗ này đến chỗ kia của khu vui chơi.Đến một khu bắn súng,nó nhìn chăm vào con thỏ bông trắng to hơn người ngồi trên giá

-Em muốn con đó!-Nó giật giật áo Thiên

-Con thỏ đó hả?

-Ừ!

-Để có con thỏ cậu phải bắn 10 phát trúng đích đang di chuyển kia!-Người bán hàng

-Vậy cho tôi 10 viên đạn!-Hắn để tiền lên

Hắn chăm chú nhìn rồi cả 10 viên đạn đều trúng đích trước con mắt ngạc nhiên,ngưỡng mộ của người xem và người bán

-Của cậu đây!-Người bán hàng mỉm cười đưa con thỏ ra

-Woah!-Nó mỉm cười tươi làm hắn ngây ngất và một số người gần đó,nó ôm con thỏ vào lòng,vuốt vuốt lông nó.Hắn nhìn mà thấy ghen tị với con thỏ.(Ghen với cả thỏ nhồi bông nữa hả trời)

Nó kéo hắn chơi hết tất cả các trò...Buổi trưa,nó với hắn đi ăn cơm....

Tua đến tối....

-Đi với anh!-Hắn kéo tay nó vào trong xe rồi đưa nó đến một cánh đồng hoa bồ công anh và những con đom đóm đang bay quanh,nó đi xuống chạy giữa cánh đồng

-Đẹp quá!

Nó chạy nhảy rồi đứng bên cạnh hắn ngắm sao.Hắn nhìn nó rồi lấy bó hoa hồng trắng đằng sau đưa cho nó

-Băng Băng à!Làm vợ anh nhé!-Hắn

-Vợ luôn à!-Nó cười

-Vậy em đồng ý không?-Hắn đỏ mặt

-Ừm!...Em đồng ý!-Nó nhận lấy bó hoa,hắn sướng quá ôm lấy nó,rồi từ từ cúi xuống

3 cm

2cm

1cm

Môi chạm môi,nó và hắn đang chìm trong thế giới của mình mà không biết Khang,Khánh đứng gần đó,máy ảnh,máy quay phim lia lịa.

18. Chap18:

Nó và hắn đang chuẩn bị cho lễ cưới mà nói đúng hơn là chỉ có chọn đồ thôi còn mọi việc đều do Khang chỉ đạo.Trang và Khánh kéo nó và hắn đi hết shop này đến shop kia mà chẳng có cái bộ nào ưng ý mắt Trang

-Bộ này xấu!Mày thay bộ khác đi!-Trang

-Còn cả anh Thiên nữa,đổi bộ đi!-Trang

Nó và hắn đã thay hơn chục bộ rồi.Cuối cùng nó tức quá lôi hắn tự đi chọn.Nó chọn một bộ váy trắng cúp ngực,đính những bông hoa ngang váy đơn giản mà sang trọng.Hắn chọn một bộ cũng màu trắng.Cả hai thay xong đi ra khiến cho Trang,Khánh,mấy chị bán hàng trở mặt nhìn vì quá đẹp đôi.Bình thường đã đẹp rồi bây giờ còn đẹp hơn.Quyết định cuối cùng là chọn bộ đó.

Ngày cưới.....

Nó đang ở trong phòng cô dâu chờ người trang điểm tới,Trang thì chạy đi mua nước ngọt.“Cạch...”Cánh cửa mở ra.Nó quay lại tưởng là người trang điểm vào nhưng không phải đó là một cô gái có khuôn mặt đến vóc dáng giống y hệt nó chỉ có đôi mắt của cô ta màu đen,mái tóc màu vàng.Nó đứng dậy

-Cô là ai?

-Mày muốn biết?

-Đúng!

-Tao là người yêu cũ của anh Thiên,tao đi du học nhưng anh ấy không biết tưởng tao phản bội nên khi nhìn thấy mày giống tao anh ấy mới yêu mày và đúng hơn mày chỉ là người thứ 3 và là người thế chỗ cho tao nên bây giờ mày hết việc rồi!Đi đi!

“Người thứ 3,Người thay thế!”Trong đầu nó lảng vảng câu nói đó

-KHÔNGGGGG!-Nó hét lên rồi chạy ra khỏi phòng đâm vào Trang

-Mày làm cái gì thế?Lễ cưới sắp diễn ra rồi còn chạy đi đâu?

Những giọt nước mắt màu đỏ rơi xuống váy,nó đã rơi nước mắt chỉ vì một người con trai đã coi nó chỉ là người thay thế

-Không không được!-Nó quệt nước mắt đi rồi nhìn lên Trang

-Đưa tao đi!Tao không muốn nhìn thấy mặt hắn nữa!-Nó nắm chặt tay Trang

-Có chuyện gì xảy ra với mày vậy?Hắn ta làm gì mày để tao đi xử!-Trang

-Không!Đưa tao đi!-Nó

-Nói cho tao chuyện gì rồi tao đưa mày đi!

Nó kể hết mọi chuyện vừa xảy ra cho Trang nghe.Trang tức giận

-Tên khốn đó!Hắn không xứng đáng với mày đi thôi!-Trang đưa nó đi ra xe rồi gọi điện cho Khánh bảo Khánh nói với Khang và papa nó.Sau khi nghe chuyện papa nó và Khang tức giận và quyết định đưa nó đi để không ai tìm thấy nữa.

Trang đưa nó về nhà.Nó chạy lên phòng thay đổi toàn bộ quần áo và vứt cái váy nhuộm nước mắt trên giường.Nó đi xuống đứng trước cổng

-Trang à!Đừng nói cho ai biết nhé!

-Ừ!Tao hứa mà!Nhớ về thăm tao đó!

-Tất nhiên rồi và còn nữa hãy nói với Khánh đi đừng để mất Khánh,đó là một người tốt,anh ấy sẽ chăm sóc yêu thương mày!

-Mày..mày biết!-Trang mặt đỏ ửng

-Hãy nắm bắt cơ hội nhé!-Nó tạm biệt Khánh và Trang lên xe cùng papa nó và Khang đi mất

-Ừ!Tao hứa mày cũng phải tìm thấy hạnh phúc của riêng mình nhé!-Trang cười nói đủ cho mình nghe

Trang tạm biệt Khánh rồi đi về.

Còn ở lễ cưới.....

Sau khi nó chạy ra,cô gái đó ngồi xuống và mặc bộ váy cưới đã chuẩn bị sẵn.Người trang điểm đi vào và trang điểm cho cô ta.Đến giờ,hắn rất vui vẻ đứng chờ cô dâu,cánh cửa mở ra,một cô gái mái tóc vàng,đôi mắt đen bước vào trong bộ váy cưới khác nhìn rất giống nó bước vào.Hắn ngạc nhiên,nó đâu rồi sao không thấy.Cô ta bước đến gần hắn,hắn nhận ra đây là người yêu cũ của hắn nhưng sao cô ta ở đây

-Anh ngạc nhiên lắm đúng không?

-Cô đã làm gì Băng?

-Hừm!Nói chuyện một chút thôi!-Cô ta thản nhiên

-Băng đâu?

-Cô ta bỏ đi rồi!Anh lo làm gì chứ,cô ta chỉ là người thay thế em thôi mà,chúng ta tiếp tục làm lễ cưới nhé!-Cô ta cười

Mọi người ở dưới nghe câu chuyện thì thoang thoáng hiểu“Vây đây không phải cô dâu!”

-Không!Cô ấy không phải là người thay thế cô!Tôi yêu cô ấy thật lòng!Còn cô cú đi!-Hắn dứt khoát

-Muộn rồi!Cô ta không ở đây đâu!Anh không lấy em thì không ai có thể lấy được anh!-Nói rồi,cô ta bước ra khỏi lễ đường hắn chạy đến phòng cô dâu nhưng cũng không thấy nó đâu,hắn vội vã lái xe đến nhà nó.

Mọi người trong lễ đường ngơ ngác nhìn nhau rồi bỏ về.Lễ cưới bị hủy.Hắn đến trước nhà nó bấm chuông nhưng không thấy ai ra.Khánh thì ngủ mất rồi còn ai đâu.Hắn nhập mật khẩu rồi bước vào (Hắn lén nhìn nó lúc nhập mật khẩu).Hắn tìm khắp tầng 1 nhưng không thấy.Lo lắng trong lòng dâng lên,hắn chạy lên phòng nó chỉ thấy phòng trống trơn và có một bộ váy cưới vứt trên giường.Hắn quì xuống trước cửa phòng

-Không thể nào!

-Có thể đấy!-Khánh đi đến

Hắn nghe tiếng Khánh thì nhảy đến

-Băng đang ở đâu?Nói cho tôi biết!

-Anh đi lấy cô người yêu cũ của anh đi!Đừng làm khổ Băng nữa,vì anh mà 5 lần 7 lượt Băng mất tích rồi bị bắt cóc cuối cùng là suýt chết lần này còn lôi cả người yêu của anh vào nữa,anh vui chưa khi làm trái tim Băng vỡ!

-Tôi....

-Anh đi đi!Bằng không muốn nhìn thấy anh nữa,con bé đi rồi và không bao giờ trở lại nữa đâu!-Khánh nói rồi bỏ đi để lại hấn đứng suy nghĩ.Sau đó,hấn lững thững bỏ về và sai người đi tìm nó khắp cả đất nước này nhưng không tìm thấy.Hấn cho cả người sang Mĩ nhưng không tìm thấy.Hấn vẫn đi làm nhưng trở lại con người lạnh lùng,hàng ngày không ngừng tìm nó.

Và kết quả là nhận được tin nó bị tai nạn và đã mất,hình ảnh nó nằm trước đầu xe ô tô,máu chảy từ đầu ra loang ra đường.Đó là sự thật chính mắt hấn nhìn thấy lần này là thật không phải giả nữa.

Còn nó.....

Đó chỉ là tin giả.Nó và papa,Khang sống ở trên một hòn đảo nhỏ,căn biệt thự được xây ở giữa đảo bao quanh là cây,rừng và thú dữ do nhà nó nuôi để canh chừng.Ở đâu cũng gắn camera theo dõi và báo động.Nó sống trong đau khổ nhưng dần dần cũng vui đi vì có Khang hay papa thường xuyên an ủi và có bé hổ Yun hay chơi đùa với nó.

19. Chap19:

Cảnh Báo:Có 18+.Mình viết lần đầu nên còn non.Có gì sai sót mong m.n bỏ qua!

Ngày trôi qua như bình thường.Tối hôm nay hấn được mời đến dự buổi tiệc trên thuyền.Hấn có ý định không đi nhưng vì đó là người bạn thân nên hấn nhất định phải đi.

Trên du thuyền đang trôi giữa biển...Sóng nổi lên cuộn cuộn,bầu trời mây đen xám xịt,gió nổi lên cuộn cuộn.Một đoạn sóng mạnh nổi lên làm con thuyền không kiểm soát được nên va vào vách đá và con thuyền chìm dần.Hấn nhảy xuống biển và bơi đến một hòn đảo gần nhất vì ở dưới nước quá lâu nên khi vừa lên được đảo hấn đã ngất xỉu.

Hòn đảo đó là hòn đảo mà nó đang sống,nó đi kiểm tra camera nhưng cũng chỉ phớt qua nên không thấy hấn đang nằm ngất trên bờ.

Sáng hôm sau.....

-A!-Hấn chống tay dậy xoa xoa vết thương.

-Đây là đâu nhỉ?-Hấn nhìn quanh rồi đứng dậy đi vào rừng.Đang đi thì nó gặp Yun.Yun được huấn luyện rất chặt chẽ và tấn công con mồi một cách nhanh gọn.Yun lao vào hấn,hấn né được rồi bất thành lình Yun nhảy vào người hấn làm hấn ngã xuống,Yun gầm gừ định xơi hấn thì nghe tiếng gọi

-Yun!Em ở đâu?

-Giọng nói này....!-Hấn

Nó thấy Yun thì chạy đến mà không thấy hấn đang căng hết mắt lên nhìn nó.Yun rời hấn chạy đến cạnh nó dụi dụi vào chân.Nó vuốt ve Yun,hấn đứng lên đi về phía nó

-Bằng!

Nghe tiếng gọi nó giật mình quay lại“Thiên”nó bối rối trong lòng nhưng không hiện ra ngoài,ánh mắt lạnh lùng nhìn hấn rồi quay qua Yun coi hấn như không có

-Về nhà thôi Yun!-Nó bước đi.Hấn chạy kéo tay nó lại

-Em vẫn còn sống!

-Anh thấy thất vọng vì tôi chưa chết chứ gì?Yên tâm đi tôi không cản trở hai người đến với nhau đâu!Và tôi sẽ không bao giờ để anh coi như con ngốc đâu!Bây giờ thì đi đi,anh không xứng chạm vào người tôi!-Nó giật mạnh tay ra khỏi tay hấn rồi khuất dần trong rừng.

Hắn đứng chết chân tại chỗ.

-Em sẽ không trốn thoát khỏi anh được nữa đâu!Anh tìm thấy em rồi nhé!CÔ CHỦ!-Hắn cười rồi bước đi.
Nó sau khi về tới biệt thự thì chạy nhanh lên phòng đóng chặt cửa vào rồi gục xuống giường khóc.

Tối.....

Hắn đột nhập vào biệt thự,đánh ngất một tên vệ sĩ rồi lấy quần áo cải trang,tóc để che đi một bên mắt.Hắn đi tìm phòng nó rồi dừng trước một cánh cửa.Chả biết thế nào hắn có cảm giác nó ở trong nên mở cửa bước vào.Hắn ngạc nhiên khi căn phòng giống y căn phòng ở biệt thự trước và đặc biệt hơn là nó đang ngủ ngon lành nhưng đôi mắt xúng lên vì khóc.Hắn xót xa đến nằm cạnh rồi ôm eo nó kéo vào sát mình.Nó giật mình tỉnh dậy.Khuôn mặt đỏ,mùi hương đó,vòng tay đó....

-Thiên!-Nó ngạc nhiên rồi vùng ra khỏi người hắn

Hắn ôm nó thật chặt rồi đè nó xuống,chiếm trọn đôi môi đỏ mọng của nó,tách môi nó ra luôn lưỡi hắn vào trêu đùa với lưỡi nó rồi từ từ di chuyển xuống cổ rồi xuống bờ vai trắng hồng

-Ừm...ừm...dừng..g...l..lại!-Nó thở khó nhọc

Hắn tỏ vẻ không vừa lòng

-Em không thích?

-Em...

Nó đang lúng túng thì hắn cúi xuống hôn nó,tay lần mò vào trong váy rồi hắn xé toạc vút sang một bên để lộ thân hình hoàn hảo,quyến rũ,hắn bỏ luôn cả đồ lót nó ra

-Không được!-Nó lấy tay che ngực

Hắn cầm hai tay nó quàng ra sau cổ mình.Nó mặt đỏ lựng lên,hắn tiếp tục hôn lên làn da trắng không tì vết.Chỗ nào hắn đi qua đều để lại những vết đỏ để đánh dấu chủ quyền.Tay hắn vờ vờ như hoa,nắn bóp nhẹ nhàng,nó khẽ rên lên kích thích hắn.Hắn bỏ luôn quần áo mình ra,nằm ép lên người nó,làn da hắn cọ xát với da nó,cả người nó và hắn nóng rực lên đầy dục vọng.Hắn từ từ di chuyển xuống vùng dưới.Một tay hắn nghịch bên trên,một tay hắn trêu đùa bên dưới,dịch mật tiết ra,hắn liếm hết sạch rồi đưa lưỡi khám phá tất cả mọi chỗ.Hắn đưa một ngón tay vào bên trong để mở rộng đường.“Cậu nhóc”của hắn bắt đầu đòi hỏi,hắn tách hai chân nó ra rồi đâm vào làm nó rên lên

-AA...đau....dừng lại...Thiên!

Hắn bỏ ngoài tai câu nói của nó đâm vào sâu hơn,dịch tiết ra càng nhiều kèm theo ít máu,miệng nó bị hắn khóa chặt.Một thứ nước ấm áp trào vào vào trong người nó.Hắn từ từ rút ra rồi đâm vào.Hắn rời miệng nó,rút ra rồi đắp chăn cho cả hai người,ôm nó ngủ.

Sáng hôm sau.....

Nó tỉnh dậy,đập vào mắt là gương mặt đẹp trai của hắn,nó đưa tay chạm vào mắt rồi xuống mũi“Sao bây giờ mình mới biết hắn đẹp trai nhỉ?”Nó nghĩ ngợi rồi bỏ tay xuống định đứng dậy thì thấy tình trạng cả hai người đang nude.Nó mặt đỏ như cà chua thẳng chân đập hắn xuống giường kéo chăn đến ngang cằm.Mắt rưng rưng nước.Hắn sau khi bị hạ cánh xuống đất thì tỉnh dậy,đứng lên nhìn nó đang nhắm mắt.Nó che mắt đi vì hắn đang k mặc quần áo.Hắn cười nham hiểm

-Vợ yêu à!Hôm qua em nhìn thấy hết rồi,anh cũng thấy hết rồi!Không cần ngại!

-TÊN BIẾN THÁI!AI LÀ VỢ ANH HẢ?CÚT ĐI!ANH HẠI TÔI KHÔNG LẤY CHỒNG ĐƯỢC RỒI!HU...HUHU!!!-Nó hét lên rồi khóc

-Vợ à!Không ai lấy em thì anh lấy mà đúng hơn là không ai có thể lấy được em nếu chưa bước qua xác anh!-Hắn tự đắc rồi kéo chăn ra bế nó lên

-Bỏ tôi xuống!-Nó vùng chân

-Đi tắm!

-Tên biến thái!Thả tôi xuống!

Hắn bế nó vào phòng tắm,để nó vào bồn nước ấm rồi đóng sầm cửa vào.Nó nhìn hắn

-Sao không ra ngoài?

-Anh ra ngoài thì ai tắm cho em!

-Tôi tự tắm được!

-Để anh tắm cho!-Hắn nhảy vào ngồi đối diện trước nó.Nó giật mình che người vào.Hắn tỏ vẻ không hài lòng rồi bỏ hai tay nó ra,tay hắn di chuyển từ trên cổ nó xuống dưới ngực,hắn bóp mạnh khiến nó rên lên chưa hết hắn còn di chuyển xuống chỗ-mà-ai-cũng-biết-là-chỗ-nào-đó,hắn tiến người đến gần nó hơn,tay hắn vuốt nhẹ rồi mạnh dần,tay hắn cứ khám phá khắp chỗ đó,mặt nó đỏ như gấc

-Dừng...lại....

Hắn nhìn mặt nó thì để mặt hắn sát mặt nó chiếm lấy đôi môi đỏ của nó.Khi cả hai hết không khí hắn mới buông tha.Tay hắn cũng dừng lại rồi quấn khăn cho nó bế ra ngoài.Hắn lau khô người,sấy tóc cho nó như một bà mẹ.

Hắn bế nó ra khỏi phòng rồi đi trên hành lang

-Thả tôi xuống!-Nó

-Tôi sẽ đưa em đi!Bếp ở đâu?

-Đi thẳng xuống tầng,rẽ phải!

Hắn bế nó trong sự ngạc nhiên của vệ sĩ.Họ đơ người ra nhìn người đàn ông đang bế tiểu thư ở đâu chui ra.

Hắn chẳng để tâm,cho nó ngồi xuống ghế rồi vào bếp.Đúng lúc papa nó và Khang đi xuống

-Ủa!Hôm nay có bão hay sao ấy?-Khang

-Anh thôi đi!-Nó bĩu môi

Papa nó và Khang ngồi xuống bàn ăn.Mùi thơm từ trong bếp bay ra

-Hôm nay dì Hoa làm món gì thơm lắm!-Khang

-Ồ!Ta tưởng dì Hoa hôm qua xin nghỉ một thời gian về quê?-Papa nó

(Dì Hoa là người phụ trách nấu nướng cho gia đình nó)

-Ồ!Vậy ai ở trong?-Khang giật mình

Đúng lúc hắn đi ra trên tay cầm hai đĩa bánh kem.Papa nó và Khang đứng hình

-Thiên!Sao lại ở đây?-Khang

-Anh Khang,Papa buổi sáng tốt lành!

-Cái gì mà papa chứ!Đi ra ngay!-Papa nó nổi giận

-Cậu làm gì ở đây?Cậu làm cho Băng đau khổ như thế chưa vừa lòng hay sao?-Khang túm lấy cổ áo hắn

Hắn đặt hai đĩa bánh xuống cho nó và papa hắn.Nó bình thần lấy thìa ăn.Hắn quỳ xuống trước papa nó và Khang

-Bác cho con xin lỗi!Tất cả là lỗi của con,là con làm cho Băng đau khổ,con hứa con sẽ không bao giờ để chuyện này lặp lại nữa,con sẽ không yêu ai khác ngoài Băng!Con xin bác cho con được cưới Băng!

-Không!Sẽ không có lần thứ 2 đâu!Nó chịu quá nhiều rồi!Nhưng nếu muốn thì cậu phải vượt qua thử thách của ta!

-Dạ!Con sẽ vượt qua được!-Hắn kiên quyết

-Tốt

Bắt đầu thử thách.....

20. Chap20:thử Thách (1)

Mik không giỏi tả mấy cảnh đánh nhau nên một số qua loa nhé!

Thử thách 1:Bắt Đầu

-Chắc người đã nghe đến tổ chức K.V chứ?-Papa nó

-K.V là một tổ chức đào tạo các sát thủ để làm gián điệp!Ở đó là một vùng rộng lớn gồm nhiều các thiết bị chống trộm cao cấp nhất,chỉ cần bị phát hiện là sẽ chết!Các sát thủ được đào tạo rất khe nên việc vào trong không phải dễ!

-Vậy người biết bên trong đó có bí mật gì chứ?

-Bên trong tổ chức K.V có một loại thuốc độc được mà chưa tìm ra thuốc giải!Bất kì ai ngấm chất độc này trong vòng 1 giờ mà chưa được uống thuốc giải sẽ chết ngay tức khắc và xác không thể phân hủy được!

-Vậy lấy nó cho ta!

-Dạ?

-Ta cho người 3 ngày!Người lấy và mang về được trong vòng 3 ngày sẽ qua thử thách 1!

-Vâng!

Hắn tuy nói thế chứ trong lòng cũng có vẻ lo lắng.Hắn đứng dậy quay qua nó,thấy nó vẫn ăn bình thản thì thở dài.Papa nó và Khang bỏ lên phòng còn nó ăn xong thì được hắn bế lên.

Trong phòng.....

Hắn chuẩn bị xong mọi thứ cho ngày mai rồi đến ngồi cạnh nó đang đọc truyện

-Nếu anh không trở về thì em sẽ là gì?

-Chả làm gì!

Hắn thở dài,sao hắn lại đi yêu say đắm một cô vợ cái gì cũng “I Don’t Care” thế?Hắn nghĩ ngợi lung tung rồi ngủ thiếp đi.Nó quay sang nhìn hắn thì phì cười“Anh chắc chắn sẽ về!”Nó nghĩ rồi nằm xuống ngủ cùng hắn.

Tua....

Đêm

Hắn thức dậy từ 11h30 đêm,mặc quần áo đen vào,mái che nửa khuôn mặt,đội mũ đen luôn,hắn dắt 2 cây súng ngang hông kèm theo 3 hộp đạn.Hắn với lấy cái balo đen...bên trong có 4 cây súng,5 con dao,30 cây kim tẩm độc,30 cây kim tẩm thuốc mê và 4 hộp đạn và 1 lọ thuốc đầy.

Hắn nhảy ra bằng cửa sổ để tránh nó dậy rồi biến mất trong bóng tối.Hắn nhanh chóng rời đảo rồi đến đất liền trong vòng nửa tiếng(Tốc độ bàn thờ :)).Hắn xem định vị lên xe moto do quản gia đem đến phóng đi.

Tổ chức K.V....Hắn ngán ngẩm nhìn bức tường cao ngất trời.Đúng lúc đó,Trang và Khánh đi tới (Các bạn chưa quên Couple này đâu nhỉ??)

-Đến muộn!-Hắn

-Sorry!Tại lỗi mãi Khánh mới chịu đến!-Trang

-Tôi giúp anh lần này!Nếu anh mà còn làm tổn thương em tôi!Tôi nhất quyết không tha!Anh nghe rõ chưa?-Khánh hăm dọa

-Tất nhiên rồi!-Hắn

Trang lôi máy tính ra hack máy chủ

-Chết tiệt!-Trang

-Sao thế?-Khánh

-Mật khẩu không hack được,phần mềm không cho xâm nhập!

-Để anh!-Khánh thay chỗ Trang,tay đánh nhanh như chớp

-Xong!-Khánh

-V~ nhanh!-Trang

-Cái lợi khi nhìn lên em họ hack mật khẩu!-Khánh =.=”

-Đây!-Trang ném tai tai nghe có thể kết nối với nhau cho hấn và Khánh.Hấn và Khánh chụp lấy rồi leo lên tường khi đã có chỗ vịn chắc chắn,hấn và Khánh nhảy xuống

-Tiếp theo?-Hấn nói nhỏ truyền vào tai nghe của Trang

-Đang ở vườn,không có người canh gác,đi thẳng,rẽ trái vào tầng một,20 người,canh cửa 2 người,cầu thang 6 người,hành lang 7 người,Phòng khách 5 người.

-Ok!-Hấn với Khánh

-Anh 2 tên cửa,7 tên hành lang!Em 5 tên phòng khách và 6 tên cầu thang!-Hấn

Khánh gật đầu.Hấn lao nhanh đến cạnh 2 tên canh cửa,vứt ra đằng sau và hấn cho 2 tên hai viên thuốc vào mồm.Bọn chúng lăn ra ngủ.Khánh và hấn đi tiếp vào trong,Khánh cho 5 tên phòng khách mỗi tên một cây kim tẩm thuốc mê.Đến hành lang,hấn dùng súng cho 7 tên hành lang chết ngay tại chỗ (tất nhiên là có dùng giảm thanh).Cầu thang,Khánh hai tay hai con dao cho 6 tên chết hết.

Tầng 2

-Có một hành lang dài gồm 20 tên,trong đó có 10 sát thủ được đào tạo kĩ lưỡng!Cẩn thận!-Trang

Hấn với Khánh đi thẳng thì gặp 10 tên đứng trước mặt

-Anh 5 tên,tôi 5 tên!-Khánh

Hấn và Khánh dùng dao,võ đi đến.Sau một hồi đánh,đấm,đá hấn và Khánh cũng thắng,máu me khắp tường.Đi tiếp,hấn và Khánh gặp bọn sát thủ,hai người chia ra,giả vờ lao vào chúng nhưng thực chất là cho “ăn” kim tẩm độc.

Tầng 3

-Đây là tầng cao nhất và là nơi giữ chìa khóa mở cửa tầng hầm!Hành lang 30 tên sát thủ cấp B,xung quanh cửa 30 tên cấp A,trong phòng 30 tên cấp S!Hãy sử dụng những gì có rồi nhanh gọn lẹ rồi xuống tầng hầm!-Trang

-Ok!-Khánh

Hấn đi trước,Khánh đi sau,đúng như Trang nói,xung quanh hành lang có 30 tên,chúng cũng khó to con.

-Kì này mệt rồi đây!-Khánh than thở nhỏ

Hấn dùng kim tẩm thuốc mê nhưng không được.“Chết tiệt!”Hấn nhăn mặt rồi quay qua Khánh

-Hạ gục chúng bằng võ và dao!

Hấn và Khánh xông lên.Chúng né và lực đánh cũng rất tốt,một tên đâm lên hấn,hấn nhanh chân tránh được nhưng bị cửa vào tay một vết dài.Hấn nén đau và cho tên đó một con dao găm vào tim.Khi hạ hết,Khánh và hấn phải nói là xây xác đây mình,tay,chân đầy vết thương rớm máu.Cánh tay vừa nãy bị đánh lên nhói lên,hấn ôm tay dựa vào tường,Khánh chạy đến

-Vết thương này?-Khánh nhìn vết thương bị cửa sâu và có chất gì đó đang lan ra

-Có độc!-Hắn khó nhọc thở

Khánh áo ống tay áo ra,lấy trong túi một lọ thuốc màu đen,Khánh bôi vào vết thương rồi buộc chặt vết thương lại tránh nhiễm trùng

-Cái gì vậy?-Hắn

-Thuốc cầm chất độc được 3 giờ!Nhanh lên!-Khánh chạy đi,theo sau là hắn.Cánh tay hắn cũng dần hết đau“Công hiệu v~”

Đến trước cửa phòng,hắn và Khánh nấp vào một chỗ khuất bàn kế hoạch

-Bây giờ.....

Khánh nhìn hắn rồi mở cửa.Đúng như Trang nói,30 tên trong phòng,người khá gọn và nhìn rất nhanh nhẹn.Bọn chúng nhìn thấy Khánh,1 tên lao vào.Khánh né và dùng kim độc đâm vào bàn tay,tên đó ngã xuống

-Cả người không được thì tay nhé!-Khánh nhếch môi.3 tên tiếp tục xông vào.Khánh dùng súng bắn,bọn chúng né được.Khánh cười ra hiệu bằng tay.“Pằng...Pằng...Pằng”Cả 3 tên ngã xuống tại chỗ không kịp nhắm mắt.6 tên tiếp tục xông lên,Khánh nhảy lên dùng hai con dao phi vào 2 tên gần nhất“Keeng...”Hai chiếc dao chạm vào nhau rơi xuống.Khánh nhảy rồi luồn xuống,đón lấy bốn con dao“Phập...Phập....Phập...Phập”Bốn tên,bốn con dao!CHẾT!.Hắn nấp cạnh cửa dùng súng bắn tĩa bắn vào 2 tên và hiện giờ chúng đang nằm trên vũng máu đỏ tươi.10 tên còn lại nhìn Khánh cảm giận đồng loạt xông lên.Hắn bây giờ mới xuất hiện,giao chiến cùng chúng....Còn 2 tên cuối cùng,Khánh và hắn mỗi người một tên.Bỗng cánh tay hắn nhói lên.Con dao rơi xuống,hắn ôm lấy cánh tay.Tên kia đang đến gần,Khánh thì đã đánh nhau với tên kia ra bên ngoài.Tên đó lăm le con dao đến gần hắn,dơ lên đâm vào hắn.Hắn nhắm mắt chờ đợi“Bằng...anh xin lỗi”Hắn đau lòng chờ cái chết.“Keeng.....”Tiếng hai con dao chạm vào nhau.Hắn mở mắt

-Đừng đi nhanh vậy chứ!Còn Bằng thì sao?-Người đó nhe răng cười

-A....Anh....K....Khang!-Hắn ngạc nhiên

-Nào!Lấy chìa khóa đi!-Khang dùng con dao cho tên đó một nhát rồi lấy chìa khóa cùng hắn đi ra.Gặp Khánh

-Khang?

-Anh Khánh!Đi thôi!Em đến giúp Thiên!-Khang kéo hắn và Khánh chạy xuống cầu thang.

Tầng 1....

Hắn,Khang,Khánh đi đến thì gặp Trang

-Ồ?Em vào đây thì ai dùng máy tính!-Khánh

-Người bí mật!-Trang cười bí ẩn rồi cả nhóm xuống tầng hầm.

-Trang đây!Đang ở tầng hầm!-Trang nói qua tai nghe

-Trước mặt có laza báo động!-Giọng nói nữa vang lên

-Cái giọng quen quen!-Hắn,Khánh đồng thanh

-Nhưng có thấy đâu?-Khang nhìn quanh

-Đồ ngu!Dây tàng hình đó!Rắc ít bột trắng lên đi!-Người bí ẩn

Trang lấy trong túi ra nắm bột trắng rồi ném lên phía trước.Mấy cái laze hiện ra mờ mờ.

-Woa!Giỏi quá!-Khánh

-Đi thôi!-Trang

Cả nhóm uốn lượn tránh qua những cái tia.Sang được....Phía trước là một cánh cửa khóa bằng mật khẩu.

-Làm thế nào đây?-Hắn

-*****-Người bí ẩn nói mật khẩu.Trang nhập vào.Cánh cửa mở ra.....

21. Chap21:thử Thách (2)-kết Thúc!

Đằng sau cánh cửa là một hành lang sâu,tối.

-Đi thẳng!Cẩn thận những cái bẫy!-Người bí ẩn

Cả nhóm đi thẳng,từ hai bên bức tường những con dao phi ra.Mỗi người lấy một con dao ra đỡ rồi chạy nhanh qua.

-Nguy hiểm quá!-Trang

Bước đi tiếp...

Trang đi trước,đến Khánh,hắn và cuối cùng là Khang.Cả nhóm đang đi bỗng“Cạch...Á...”

Khánh giật mình,đằng trước sàn nhà có một hố và Trang rơi xuống đó.Cả bọn chạy đến

-TRANG!-Khánh

-Em không sao!Mọi người đi trước đi,tí nữa em sẽ đuổi kịp!-Trang nói vọng lên

-Nhưng....

-Đi đi!-Trang

-Được rồi!Em nhớ cẩn thận!-Khánh thở dài rồi mọi người bước đi tiếp vào hành lang tối...

Chỗ của Trang....

Sau khi mọi người đi hết,4 con rắn độc bò ra

-Chết tiệt!-Trang lùi vào góc,bọn rắn tiến đến

-Mình chỉ có 3 châm độc,2 con dao!Làm thế nào giờ!-Trang lục balo...

-A!Thịt bò đóng hộp mình vừa mua ở siêu thị!-Trang reo lên

Trang suy nghĩ rồi bóc hộp ra,lấy một miếng thịt nhỏ ném sang góc khác.Bọn rắn thấy thịt liền đuổi theo và tranh nhau giết miếng thịt.Trang lấy 3 châm độc đến gần và phỉ vào 3 con rắn,chúng ngã xuống chết luôn.Trang lấy 2 con dao tiến đến con rắn còn lại,con rắn đột nhiên trườn xuống làm Trang trượt con dao cắm vào tường.Trang đang cố rút con dao thì con rắn lao đến cắn vào tay Trang,Trang rút con dao đâm nó làm máu nó chảy ra và rơi xuống.Tay Trang bầm tím,nọc độc đang lan ra.Trang xé một mảnh áo rồi buộc tay lại ngăn độc.Trang lòi điện thoại ra

-Băng!Tao bị rắn cắn,có độc!Thuốc mày để đâu?

-Trong balo mày ngăn nhỏ nhất đó!Uống nhanh lên không nó mất tác dụng đấy!

-Ok!-Trang tắt máy tìm lọ thuốc rồi uống nó vào.Vết thương chuyển sang màu đỏ,nọc độc đã được ngăn lại.Trang hút độc rồi nhổ ra,băng vết thương lại rồi tìm cách trèo lên.....

Quay lại với bọn hắn....

Sau khi để Trang ở lại,cả nhóm đi tiếp rồi gặp 3 tên sát thủ cấp A.

-Tôi ở lại!2 người đi đi!-Khánh

-Không được,làm thế nguy hiểm lắm!-Hắn

-Được mà!Anh đừng coi thường tôi!Đi đi!Tôi không chết đâu!-Khánh

-Vậy cẩn thận nhé!-Khang kéo hấn đi.Còn Khánh

-Các người cứ từ từ tận hưởng đi!-Khánh lấy súng và dao ra.

3 tên xông pha chiến trường,Khánh cũng né được nhưng lại bị thương do đánh lén,Khánh nén đau cho 3 tên đó ăn đạn nhưng Khánh tính đầu bằng chúng tính,ách 3 tên đó mặc áo chống đạn.Khánh đứng dậy né những đòn chí mạng rồi dùng dao đâm cho mỗi tên 1 phát.Khánh thắng nhưng cánh tay mất nhiều máu nên ngất đi.

Khang và hấn đi tiếp đến trước một cánh cửa.Hấn mở cánh cửa ra...bên trong là một chiếc hộp được khóa cẩn thận.Hấn và Khang đang định đặt chân bước tiếp thì

-DỪNG LẠI!-Người bí ẩn hét lên

Khang và hấn cũng lùi lại

-Chuyện gì vậy?-Khang

-Có báo động nếu chạm vào nền!Không hack được!Thấy cái ổ điện ở gần đó không?-Người bí ẩn

Hấn và Khang nhìn quanh

-Thấy rồi!

-Ấn cái mặt khẩu này vào!*****!

-Rồi!

-Mở ra!Có 3 hàng ổ cắm đúng không?

-Đúng!-Hấn

-Hàng 1:Đổi dây thứ ba màu xanh từ trái sang phải cho dây màu đỏ hàng 3!Đổi dây màu xanh thứ 6 cho dây màu xanh thứ 2 hàng 2!

-Tiếp!

-Hàng 2:Đổi dây màu vàng duy nhất của hàng 2 cho dây màu đỏ của hàng 3!

-Ok!

-Được rồi!Vào đi!Vô hiệu hóa được rồi!

Hấn và Khang bước vào tiến đến chiếc hộp.Từ cánh cửa có 5 sát thủ bước tới

-Mở nhanh lên!Anh xử lí cho!-Khang nói rồi xông vào.Hấn thì mày mò.Đây là loại khóa bằng dấu vân tay.

-Này!Làm kiểu gì để mở được?-Hấn hỏi người bí ẩn

-Ừm....Chiếu đèn vào chỗ dấu vân tay thấy được vân tay mờ vẫn được in trên đó.Dùng tấm giấy bóng để trên đó rồi ấn xuống.

Hấn làm theo...Quả nhiên cái hộp mở.Bên trong là một lọ thuốc.Hấn lấy lọ thuốc rồi hạ hết bọn sát thủ cùng Khang chạy ra ngoài vườn,trèo tường ra chỗ để xe.

Trang và Khánh đã ra trước vì Trang đã buộc con rắn vào với nhau quăng lên để chúng mắc vào cái gì đó rồi trèo lên đuổi theo bọn hấn.Đang đi thì gặp Khánh đang ngất và vết thương.Trang đã sơ cứu cho Khánh rồi dìu Khánh ra vườn và xuống trước.

Hấn ngạc nhiên khi nó chính là người bí ẩn

-Băng!

-Ra rồi hả!Ổn hết thì tốt!Đi nhận thử thách mới thôi!-Nó nhảy xuống

-Trang và Khánh vui vẻ nhé!Bye!-Khang

-Cảm ơn đã giúp tôi!-Hấn

5 giây.....

1 giây

Nó lấy một cốc nước, đổ nước vào miệng hấn...

Máu ngừng chảy, cơ thể bình thường....

Hấn bừng tỉnh

-Mình chưa chết hả???

-Chưa!!-Nó bình thân

Papa nó đi vào....

-Cậu làm rất tốt!Đã vượt qua thử thách 2!

-Vậy là cháu được lấy Băng rồi ạ?

-Tất nhiên!Cậu vượt qua thử thách rất tốt!

-Yehhhhh.....Vợ ơi!Anh yêu em!-Hấn ôm nó thật chặt

Papa nó cười vì sự trẻ con của hấn

-Ta giao Băng cho cháu!Nếu mà Băng còn bị tổn thương thì đừng mong lấy lại nữa!

-Con hứa!Papa!-Hấn

-Hớ hớ..con rể ngoan!

Sau khi hấn vượt qua thử thách và được lấy nó.Hấn đưa nó về đất liền và tổ chức một đám cưới nhỏ,giản dị chỉ có hai bên gia đình thông gia,một số người bạn thân.Đặc biệt là Couple Khánh Trang.

The End

-Cảm ơn tất cả các bạn đã theo dõi và bình chọn truyện cho mình!!!:))))

22. Ngoại Truyện(1):bắt Cóc

Một buổi sáng “YÊN TĨNH”,Vâng phải nói là rất rất “YÊN TĨNH” Tại một biệt thự.....

-NGUYỄN NHẬT VŨ!NGUYỄN NHẬT VY!ĐỨNG LẠI CHO MAMA!-Nó hét âm ỉ lên và hiện giờ đang đuổi theo hai đứa nhóc 5 tuổi ở ngoài vườn

-ĐỨNG LẠI ĐỂ MAMA CHO ĂN ĐỒN À??CON KHÔNG NGU!HAHAHA....-Tiếng cười tinh nghịch của thằng bé vang lên

-CÁI GÌ???MAMA MÀ BẮT ĐƯỢC LÀ CHUẨN BỊ TÌNH THẦN ĐI!!!!

-Anh hai à!Có ổn không?-Cô bé bên cạnh lên tiếng

-Ổn mà!Mama không bắt được đâu!Vào đây!-Thằng bé kéo cô bé nấp vào trong cánh cửa

Nó nhìn quanh mà không thấy hai đứa nhỏ đâu

-Sao mình lại có hai đứa con như thế cơ chứ!-Nó than thở rồi thấy cánh cửa đang lấp ló

-Há...Thấy rồi nhá!-Nó đi đến gần cánh cửa

-Chết rồi!Anh hai ơi!Làm thế nào bây giờ???

-Chạy đi!-Thằng bé kéo tay chạy đi nhưng nó đã tóm được

-Vũ!Vy!Xem hai con định chạy đi đâu!!!

-Mama à!Tại papa xui con đọc nhật kí của mama mà!-Vũ

-Đúng đấy!Papa bảo là xem mama viết gì!-Vy

-Papa con nói thế đúng không??-Nó đen mặt

-D...D...DẠ!-Vũ và Vy run run thấy nó sắp nổi cuồng phong

“Papa..Hai đứa con bất hiếu!Papa phải ráng sống ngen!!!”Vũ và Vy cầu nguyện cho hấn

-Anh dậy rồi đây!Mấy mẹ con ồn ào thế??-Hấn bước ra ngáp ngáp ngáp dài

-Anh còn nói được nữa à?-Nó thả hai đứa con xuống,mặt hầm hầm tiến về phía hấn

-E...em....l...làm sao vậy?-Hấn tự động lùi lại

-Còn làm sao à?Hai đứa!-Nó

-Có con!-Vũ và Vy “bay” đến chỗ nó

-Nói!Ai xui con đọc nhật kí của mama!

-Papa à!Hai đứa con bất hiếu,bán đứng papa nhưng con sợ mama hơn,papa cố gắng sống,đừng tử trận nhé!Có gì,hằng năm con sẽ thắp hương cho papa,papa à con.....-Vũ và Vy chả vờ khóc lóc làm mặt hấn tái mét,nó ngất lờ

-Nói nhanh!Lặng nhắng!

-D...d....dạ....là....là...-Vũ

-Nhanh!-Nó gần giọng

-LÀ PAPA XUI CON!CON XIN LỖI!PAPA CỐ GẮNG NHÉ!-Vy hét lên rồi chuồn mất

-Hừ!Sao con còn bán đứng papa là sao?-Hấn lải nhải

-Bây giờ tôi phải xử anh!-Nó cười nham hiểm đến chỗ hấn

-í...vợ yêu quý à!Vợ tha chồng lần này nha nha!!Vợ yêu!!!-Hấn cười méo mó nhưng thấy nó không lay chuyển liền quay qua Vũ

-Con zai!Cứu papa!!!

-Ồ...à...à!Vy à,chờ anh chơi với!-Vũ tránh ánh mắt hấn vụt mắt

-Hic....vợ à!-Hấn quay sang nó,nó đang định cho hấn nhừ tử thì

“Ping...Pong...”

-Í!Em ơi!Có người kia!Ra mở cửa!-Hấn như vớ được vàng

-Hừ!Anh cứ chờ đấy!Tối nay tôi tính sổ!-Nó hăm dọa rồi ra mở cửa.Hấn chạy lên phòng vội vàng thay đồ để đi làm.Nó thì đi ra cổng biệt thự

Cạch.....Chiếc cổng mở ra

-Là cô à?-Nó nhìn người đó sắc lạnh

-Tôi chưa bỏ cuộc đâu!Cô phải chết!Anh Thiên sẽ thuộc về tôi!-Người con gái đó bỏ đi

Người con gái có vóc dáng,khuôn mặt giống nó chỉ trừ mái tóc vàng,đôi mắt đen thôi-Đó không ai khác là n.y cũ của hấn.Người đã làm hấn và nó chia cắt nhưng không thành.Bây giờ cô ta sẽ làm gì đây?????

Nó đi vào trong kể lại cho hấn rồi trách

-Anh đó!Đào hoa vừa thôi!Lấy vợ rồi mà vẫn còn người đeo bám!

-Anh biết mà!Nhưng cô ta không phải n.y anh đâu!Hồi anh học với cô ta,cô ta cứ bám lấy anh rồi tự nhận làm n.y anh!Rõ khổ,mà hình như cô ta là người nước ngoài lấy tên là...là...Setoru!

-Ồ!Thế mối tình đầu của anh là ai rồi thứ 2,3,... kể hết ra để em còn đề phòng!-Nó liếc hần sắc lạnh

-Em là mối tình đầu và mối tình 2,3.... đó còn đề phòng nữa không,em là nhất rồi!-Hắn

-Tốt!Em là nhất còn anh là cuối nhé!

-Gi?Em quá đáng!Em có thằng nào rồi phải không?-Hắn khóc

-Haha,có nhiều!Thằng con zai,papa em,anh Khang,Khánh,họ hàng,ông,tổ tiên,.....đó...đó...nhiều chưa?-Nó cười

-Anh đâu nói cái đó!Thôi híc anh đi làm đây!-Hắn ủ rũ đi ra xe ô tô

-Chồng đi làm về sớm!

-Ồ!-Hắn lái xe đến tập đoàn luôn

Còn nó.....

-Vũ,Vy đến giờ đi học rồi con!Ra đây!Mama đưa đi học nào!-Nó gọi lớn

-Dạ!-Vũ và Vy đeo balo đi ra xe theo nó

Đến trường mẫu giáo.....

-Hai con đi học về nhớ chờ mama không được đi theo ai nghe chưa?

-Dạ!-Vũ

-Cả papa nữa ạ?-Vy

-Ừ!Bơ papa luôn!Cho chờ!

-Dạ!Con vào đây!Pi Pi mama!-Vũ và Vy

-Bye hai con!-Nó cười rồi đi về

.....Giờ về của trường mẫu giáo.....

Vũ và Vy đi với nhau ra cổng trường chờ nó.Đang đứng thì có ai đó chụp thuốc mê,Vy thì thiếp đi,Vũ cố dấy dậy rồi để lại một mảnh giấy không cho người kia biết sau đó cũng nhắm mắt luôn.Người kia đưa Vũ Vy đi.....

Chiếc xe đó vừa rời đi thì nó cũng vừa đến,tìm quanh không thấy hai đứa thì đâm ra lo lắng bỗng nhìn thấy tờ giấy màu đỏ có in hình bông tuyết là kí hiệu mật nguy hiểm của gia đình nó.Nó vội vàng nhặt mảnh giấy lên

-Bắt cóc!-Trong tờ giấy ghi thế bởi vì mỗi tờ giấy đều ghi mỗi chữ riêng và Vũ đã để lại mảnh giấy nguy hiểm.Nó bàng hoàng,ngã quỵ xuống,bác lái xe đỡ nó

-Phu nhân không sao chứ?

-Bác ơi!Đưa cháu đến tập đoàn nhanh nhất có thể ạ!

-Vâng!

Bác lái xe đưa nó đến công ti chính của tập đoàn-nơi hắn làm việc.Nó gọi bao nhiêu cuộc nhưng hắn vẫn không nghe máy.

Đến công ti.....

Nó vội vàng xuống xe,đang vào thì bảo vệ chặn lại

-Cho hỏi cô là ai?

-Tôi đến tìm tổng giám đốc!

-VẬY CÔ VÀO ĐI!

Nó bước vào đến quây lễ tân,có hai đứa con gái đang ăn mặc hơi hở hang,mặt mũi mấy tá phấn liền

-Cho tôi hỏi phòng tổng giám ở đâu?-Nó

Hai ả ta quay ra,choáng ngợp trước vẻ đẹp của nó nhưng cũng trả lời

-Cô có hẹn?

-Tôi không có hẹn nhưng đang có việc gấp!-Nó

-Xin lỗi cô!Tổng giám đốc không có thời gian tiếp cô đâu!-Hai ả con gái chạnh chọc vì ghen tị với nó

-Nói tôi là Nhật Anh Bằng Bằng là người mà Nguyễn Minh Thiên sợ nhất!Kêu anh ta xuống!-Nó lạnh lùng làm hai ả ta run run

-Tổng giám đốc của chúng tôi là người không bao giờ sợ ai!

-Bảo tôi là vợ hần!

-Vợ?Hahaha.....-Hai ả ta và mọi người xung quanh cười

-Tổng giám đốc chúng tôi còn độc thân!Chưa có vợ,cô đừng có nhận vợ!

(Nó và hần lấy nhau nhưng chưa công khai vì sợ những người có ý định hại hần không làm gì được sẽ chuyển sang nó và con nên chuyện này bí mật.Chưa ai biết)

Nó bực mình,con thì bắt cóc mà chồng thì gọi không được,nó tự đi tìm phòng hần,hai ả ta vội chạy theo nó gọi bảo vệ lôi nó ra nhưng nơ nhanh chân hơn đã vào thang máy,ấn số cao nhất của tòa nhà rồi đi ra đến cuối hành lang,đi theo cảm tính thì đúng là phòng Tổng giám đốc cái bảng chữ to dùng trước cửa.Nó đang định mở thì bị bảo vệ giữ lại,nó cố vùng ra nhưng không được liền hét lên

-NGUYỄN MINH THIÊN ĐÂU!RA ĐÂY CHO VỢ!

Hần đang làm việc nghe tiếng hét liền giật mình đứng dậy hỏi thư kí đứng bên cạnh

-Có ai ở ngoài?

-Dạ!Tổng giám đốc,là một đứa con gái tên Nhật Anh Bằng Bằng tự xưng là vợ của giám đốc!Tôi thấy không cần báo nên đã nói bảo vệ đưa cô ta ra!Không ngờ cô ta đi được đến đây!-Ả thư kí giọng điệu

-Cô bị đuổi việc!Về đi!-Hần lạnh lùng ,ả thư kí thất thần khóc lóc hần thì vội vàng mở cửa thì thấy nó đang bị bảo vệ đưa đi

-Tổng giám đốc!Chúng tôi xin lỗi đã làm phiền ngài!-Một người bảo vệ

-À!Chồng ra rồi phải không?Chắc luyến tiếc em thư kí à!Hai con bị bắt cóc rồi thanh thần ghê ha!Điện thoại gọi không nghe!-Nó lườm hần lạnh lùng rồi vùng ra khỏi đám bảo vệ

-Em vừa nói gì?Con bị làm sao?Sao bị bắt cóc!Biết là ai chưa!-Hần lắc lắc nó làm đám bảo vệ ngơ ngác nhìn nhau

-Cô ấy là vợ tôi!Mọi người có thể đi!-Hần

-Tôi xin lỗi,phu nhân!Tổng giám đốc!-Bảo vệ sợ sệt đi xuống.

- Các con sao rồi?-Hần lo lắng

-Hứ!Anh đi với em thư kí đi!Không cần quan tâm mẹ con tôi!-Nó quay mặt bước đi,hần chạy theo

-Vợ à!Anh xin lỗi mà!Nha nha!Thư kí chồng đuổi rồi!Vợ à,chồng để quên máy trong phòng họp mà!Nha nha!Vợ yêu!-Hần năn nỉ (Chắc!Hai đứa con bị bắt cóc mà vợ chồng này vô tư quá)

-Vậy để vợ làm thư kí cho chồng!

-Ok ok luôn!Híhí!Giờ chúng ta đi cứu con thôi!

Hắn vui vẻ đi với nó xuống tầng làm mọi người ngạc nhiên mồm há hốc

-ĐÂY LÀ VỢ TÔI!HÔM NAY MỚI RA MẮT MỌI NGƯỜI!-Hắn nói làm tất cả các nhân viên sợ hãi nhất là hai ả ở quầy lễ tân

-Chồng sa thải hai người tiếp tân!Thay người nào ăn nói lịch sự hơn đi nhất là ăn mặc nữa!Nhìn thế này người ta bảo đây là bar mất!-Nó

-Ừ!Hai cô bị sa thải!-Hắn cũng nhìn hai ả mà phát ớn luôn không cần nó nói cũng cú hết

Hai ả nhân viên cùng thư kí khóc lóc,van xin nó và hắn nhưng nào ai nói được hai tảng băng lạnh lùng này.Cuối cùng chuyện nó là vợ hắn lan ra rộng,mọi người ai ai cũng khiếp sợ, con gái mafia và tổng giám đốc tập đoàn lớn mạnh nhất thế giới muốn chết mới chống lại thôi.

Nó và hắn đi về nhà,gọi cho

Khang,Khánh,Trang,Trùm mafia-Papa nó và bảo mọi người đi tìm.Nó chợt nhớ ra là chiếc vòng cổ mà nó tặng cho Vũ và Vy có thiết bị định vị liền nhanh chóng kết nối và tìm.....

Hiện tại Vũ và Vy đang ở nhà hoang XX,ngoại ô thành phố.Hắn và nó vội vàng đi đến chỗ đó.Mọi người đã được thông báo và hiện tại đang lo lắng vì nó và hắn bảo không được đi theo.

Ngoại truyện (2) Cuộc giải cứu Vũ và Vy....

23. Ngoại Truyện(2) Cuộc Giải Cứu Vũ Và Vy

Nhà hoang XX....Ngoại ô thành phố....

Vũ và Vy vừa tỉnh

-Anh hai à!Ta đang ở đâu đây?-Vy

-Em tỉnh rồi à!Có sao không?-Vũ

-Em không sao!

-May quá!Anh đã báo với pama rồi!Họ sẽ đến cứu chúng ta sớm thôi!

Vũ vừa dứt lời thì cánh cửa mở toang ra

-Chúng mày tỉnh rồi à!-n.y cũ của hắn

-Người là ai?Thả bọn ta ra!-Vũ

-Nhóc con miệng còn hôi sữa thì chưa nên biết!

-Bà già nói gì!Ta đây cũng 5 tuổi rồi nhé!Plè!-Vũ

-Mày nói ai là bà già?Đánh nó cho ta!

Từng chiếc roi quật vào người Vũ làm Vũ đau đớn nhưng Vũ không kêu lấy một tiếng,máu thấm qua chiếc áo đồng phục trắng

-Anh hai!-Vy sợ hãi,lo lắng

-Anh không sao đâu bé Vy!-Vũ cười yếu ớt

-Sắp chết rồi còn mạnh miệng!Tao sẽ cho mày chết trước sau đó dần dần sẽ đến mẹ mày!Haha!Và anh Thiên sẽ thuộc về tao!

-Bà già đừng nói vậy!Mama tôi sẽ là của papa,papa chỉ yêu mama thôi!Bà không bao giờ hại được mẹ tôi!

-Vậy thì mày sẽ xuống âm phủ chờ mẹ mày trước nhé!Haha!-n.y cũ của hắn cầm một con dao lên lăm le đến chỗ Vũ

-Không!Anh hai,anh hai!-Vy hét lên,nước mắt dần dụa

-Bé Vy ngoan,đừng khóc!-Vũ nhìn Vy rồi nhắm mắt chờ chết

N.y cũ của hắn dơ con dao lên đâm vào Vũ nhưng Vũ không thấy đau liền mở mắt ra đập vào mắt Vũ là nó

-MAMA!-Vy và Vũ hét lên

-Băng...Băng....!-Hắn lao đến chỗ nó bế xốc nó dậy

-Vũ,Vy cứu hai đứa!-Nó cố gắng nói,máu trào ra,con dao đâm sâu vào bụng nó làm máu chảy ra nhiều hơn,nó nhắm mắt

-MAMA!-Vũ và Vy nước nử khóc

“Chát...”

-Cô đã hài lòng chưa!Cô hại gia đình tôi thế này vui chưa!-Hắn tát Setoru rồi hét lên

Setoru ngã xuống

-Anh...anh

-MAMY!-Vy hét lên khi mặt nó trắng bệch,máu trào ra nhiều hơn,hắn quay lại

-Băng!Đừng dọa anh!Tĩnh lại đi!Băng!

Vũ im lặng,mắt tối sầm lại,mắt hắn lên viền đỏ,răng nanh dài ra nhìn Satoru

-Cô đã giết mẹ tôi!Cô phải trả giá!

Hắn và Vy ngạc nhiên nhìn Vũ

-Nó được sức mạnh của sao?-Hắn

Vũ lao đến Satoru,dùng vuốt đâm vào người ả ta.Tay Vũ bóp cổ ả

-Cô phải chết!

Mắt Vũ rực lên ngọn lửa,nó cố mở mắt

-V...Vũ!-Nó gọi làm Vũ quay lại thả Satoru và chạy lại chỗ nó

-Mama!

-Vũ à!Sức mạnh đó đừng để nó bị vấy bẩn,hãy sử dụng nó giúp ích cho mọi người!-Nó vừa nói xong cũng là lúc tim nó ngừng đập

-Khôngggggg!-Vũ lay lay nó

-Mamy à!Tĩnh dậy chơi với Vũ đi!Mamy đừng ngủ nữa!

Hắn rơi nước mắt ôm lấy Vũ và Vy.Vũ ôm lấy xác nó,bỗng “Tách....Tách....” một giọt....hai giọt....nước mắt máu của Vũ rơi xuống.

-Anh hai?-Vy ngạc nhiên nhìn Vũ

Những giọt nước mắt của Vũ quẩn lại với nhau tạo thành một lọ nước màu đỏ đựng trong lọ thủy tinh trong suốt.Vũ ngừng khóc đón tay lấy cái lọ,hắn nhìn Vũ cười hiền,Vũ cũng nhìn hắn rồi nhìn nó mỉm cười

-Mamy à!Con thừa hưởng sức mạnh tuyệt vời của mamy đó!-Vũ lấy lọ thủy tinh đó đổ một ít nước vào miệng nó.Da nó hồng hào trở lại,tim bắt đầu đập,mạch trở lại bình thường.

-Đi thôi!Papa đưa mama đến bệnh viện!-Hắn bế nó lên rồi cùng vũ và Vy đi ra ngoài bỏ lại Satoru ngạc nhiên thần thờ.

~~Bệnh Viện

~

Hắn đang đi đi lại lại trước phòng phẫu thuật,lo lắng,Vy thì gục vào vai Vũ ngủ,Vũ khó chịu

-Papa à!Chóng mặt quá,ngồi yên đi!

-Con đừng có mà cầu nhàu như ông cụ non nữa!

-Xi!

Đền phẫu thuật vụt tắt,bác sĩ đi ra,hắn chạy lại

-Bác sĩ,vợ tôi sao rồi?

-Ca phẫu thuật thành công nhưng bệnh nhân có khả năng sẽ không tỉnh lại!

-Không thể nào!

-Chúng tôi đã cố gắng hết sức!Anh đi theo tôi để làm giấy nhập viện!

Hắn đi theo bác sĩ,còn Vũ và Vy đi đến phòng hồi sức thăm nó

Hắn đến phòng nó thấy hai đứa con đang nằm ngủ liền điện cho tài xế mang hai đứa về tắm rửa.Một lúc sau,papa nó,Khánh,Trang,Khang đến thấy hắn lo lắng cho nó

-Thiên à!Em nên thay đồ và ăn chút gì đi!-Khang

-Em không đói!

-Vậy đi thay đồ đi!Em muốn Băng nhìn thấy em thế này sao?Con bé sẽ buồn lắm đấy!

Hắn nhìn nó rồi cũng lấy đồ thay rồi rửa mặt sạch sẽ.Mọi người đến thăm nó rồi lại về.Hắn thì vẫn phải đi làm nên nhờ Trang chăm sóc,trưa và tối sẽ đổi ca cho Trang.Tất nhiên hằng ngày không thể thiếu Vũ và Vy hôm nào cũng vào thăm nó.

2 năm sau.....

Hôm nay hắn và Vũ,Vỹ ở lại cả ngày chăm sóc nó vì hôm nay cũng là sinh nhật nó

-Mama mau tỉnh lại nhé!-Vũ tặng cho nó một bó hoa hồng thắm

-Papa,anh hai và Vy yêu mama lắm!Mama tỉnh lại chơi với Vy nhé!-Vy tặng cho nó một chiếc khăn quàng cổ do chính tay Vy đan

-Em thấy rồi đấy!Anh và hai đứa rất nhớ em,mau tỉnh lại nhé!-Hắn hôn nó thay món quà sinh nhật

Tối

~~

Hắn sau khi đưa Vũ và Vy về thì quay lại với nó,hắn ngồi cạnh giường nó nắm chặt tay nó

-Băng à!Em mau tỉnh lại đi!Anh xin lỗi về tất cả!Em hãy tỉnh lại đi!

Tay nó bắt đầu cử động,hắn vui mừng gọi bác sĩ.Bác sĩ vào khám cho nó rồi đi ra chỗ hắn

-Bệnh nhân đã có dấu hiệu tỉnh lại!Có lẽ sáng hôm sau,bệnh nhân sẽ tỉnh!

-Cảm ơn bác sĩ nhiều lắm!

-Không có gì!Tổng giám đốc!

Hắn vui mừng đi vào rồi luyên thuyên một hồi gục ngủ cạnh nó.

Sáng hôm sau

~~

-A~

Tiếng nói đó làm hắn giật mình tỉnh dậy

-Băng em tỉnh rồi!-Hắn ôm nó thật chặt

-B..bỏ...e...em ra!-Nó

-Anh vui quá nên quên mất!Xin lỗi!-Hắn bỏ nó ra

-Vũ và Vy đâu rồi?

-Con nó ở nhà!Giờ này chắc đi học rồi!

-Em đã nằm đây lâu chưa?

-2 năm!

-Cái gì?2....2năm!

-Nhưng không sao!Em tỉnh lại là tốt rồi!Anh đi báo cho mọi người!Em ăn gì anh mua cho!

-Em không đói!

-Em phải ăn!Trông em gầy quá!Anh đi mua!-Hắn dứt khoát rồi gọi điện cho mọi người báo nó tỉnh rồi làm ai cũng vui mừng chạy đến thăm nó.Hắn đi mua đồ ăn sáng mang lên cho nó thì đã thấy mọi người ngồi đầy đang nói chuyện vui vẻ.Nó cười rất tươi làm hắn thấy hạnh phúc.

2 ngày sau

Nó được xuất viện và trở về nhà.Vũ và Vy vui mừng đến phát khóc dính lấy nó.Gia đình lại hạnh phúc làm người ta phải ghen tị.

Phần 2:Em gái!Làm vợ anh nhé!!!

*Nói về chuyện tình giữa Nhật Vũ và Nhật Vy...

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-chu-a-anh-yeu-em>